

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

7 FEBRUARI 1951.

7 FÉVRIER 1951.

BEGROTING

van het Ministerie van Volksgezondheid en
van het Gezin voor het dienstjaar 1951.

BUDGET

du Ministère de la Santé Publique et de la Famille
pour l'exercice 1951.

VERSLAG

NAMENS
DE COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN (1), UITGEBRACHT

DOOR DE HEER DESCHEPPER.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE (1)

PAR M. DESCHEPPER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

De gewone begroting van Volksgezondheid en van het Gezin voor het dienstjaar 1951 beloopt 1.847.872.000 frank. Voor het dienstjaar 1950 beliep de begroting 1 miljard 846.628.000 frank, zodat de gevraagde kredieten ongeveer op hetzelfde peil werden behouden.

De Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin heeft reeds meermalen de bijzondere aandacht van de Regering gevestigd op het feit dat de uitgetrokken kredieten te laag zijn ten opzichte van de opdrachten welke aan het Departement van Volksgezondheid werden toevertrouwd. Deze opdrachten worden met de dag meer en meer ingewikkeld, terwijl anderzijds dit departement steeds in meer en meer sectoren van de sociale politiek wordt betrokken. Daarenboven heeft het Ministerie van Volksgezondheid ook zijn aandeel te dragen in de gemeenschappelijke inspanningen welke, in verband met de internationale toestand, van al onze besturen worden geëist.

Uwe Commissie heeft het verbodig geacht al de aspecten van de bedrijvigheid van het departement te overlopen, om zich onledig te houden met enkele bijzondere kwesties die haar in de huidige omstandigheden van uitzonderlijk belang toeschijnen. Uwe Commissie meent trouwens in dit

Le budget ordinaire de la Santé Publique et de la Famille pour l'exercice 1951 s'élève à 1.847.872.000 francs. Le budget de l'exercice 1950 s'élevait à 1.846.628.000 fr., de sorte que les crédits sollicités ont été maintenus au même niveau.

A plusieurs reprises, la Commission de la Santé publique et de la Famille avait attiré l'attention particulière du Gouvernement sur le fait que les crédits inscrits au budget sont trop minimes par rapport aux missions confiées au Département de la Santé publique. Ces missions deviennent de jour en jour plus complexes, alors que ce département doit s'intéresser à des secteurs de plus en plus nombreux de la politique sociale. Pour le surplus, le Ministère de la Santé publique doit assumer sa part des efforts communs qui sont exigés, dans le cadre de la situation internationale, de toutes nos administrations.

Votre Commission a estimé qu'il était superflu de passer en revue tous les aspects de l'activité du département et elle ne s'est occupée que de quelques questions particulières qui, dans les circonstances actuelles, lui semblent revêtir une importance exceptionnelle. Sous ce rapport,

(1) Samenstelling van de Commissie: de heren Philippart, voorzitter; Clerckx, Mevr. Craeybeckx-Orl, de Moor-Van Sina, de heren Deschepper, Devilers, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Scheere, Mevr. Van Daele-Huys, de heer Verbist. — Mevr. Blume-Grégoire, Copée-Gerbinet, de heren De Cooman, Deltenre, Mevr. Fontaine-Borquet, de heren Messinne, Vangraetschepe, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, D'haeseleer.

Zie:

4-XX (1951): Begroting overgemaakt door de Senaat.
156: Amendement.

(1) Composition de la Commission: MM. Philippart, président; Clerckx, Mme Craeybeckx-Orl, de Moor-Van Sina, MM. Deschepper, Devilers, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Scheere, Mme Van Daele-Huys, M. Verbist. — Mme Blume-Grégoire, Copée-Gerbinet, MM. De Cooman, Deltenre, Mme Fontaine-Borquet, MM. Messinne, Vangraetschepe, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, D'haeseleer.

Voir:

4-XX (1951): Budget transmis par le Sénat.
156: Amendement.

G.

verband te mogen verwijzen naar het verslag dat aan de Senaat werd voorgelegd, waarin een overvloedige documentatie is samengebracht nopens de ganse activiteit van dit departement. Uw verslaggever is evenwel de mening toegedaan dat het niet ongelegen is een zeer bondig overzicht te geven van de evolutie die zich in de jongste tijden in diverse sectoren beheerd door dit departement heeft ontwikkeld.

Drinkwatervoorziening.

In 1950 heeft de Regering zich een gans bijzondere inspanning getroost om 's Rijks uitrusting inzake drinkwatervoorziening in versneld tempo uit te bouwen. Naast het op de buitengewone begroting uitgetrokken krediet van 300 miljoen ten voordele van de gezondheidswerken werd bij Regeringsamendement een bijzonder krediet van 250 miljoen uitgetrokken, uitsluitend voorbehouden aan deze uiterst belangrijke sector van onze gezondheidspolitiek. Deze aanzienlijke kredieten hebben de Regering toegelaten toelagen te verlenen ten voordele van breed opgezette drinkwaterleidingen, welke in uitgestrekte gebieden een doeltreffende oplossing van het waterprobleem moeten mogelijk maken.

Volkshuisvesting.

Uwe Commissie is ten zeerste bekommerd omtrent de weerslag van de gespannen toestand der kapitalenmarkt op het voortzetten van de woningpolitiek. Zij is de mening toegedaan dat de impuls welke aan de bouwactiviteit werd gegeven niet volledig mag teloorgaan tengevolge van de financiële toestanden welke door de herbewapening worden geschapen.

Alhoewel de woningnood te lande enigszins gemilderd is, blijft toch nog een ernstige inspanning geboden.

De Commissie neemt met genoegen kennis van het feit dat de Regering voldoende kredieten aan uwe goedkeuring voorlegt om het toekennen van 12.000 premieën per jaar, zegge een tempo van 1.000 per maand, mogelijk te maken. Sommige commissieleden maken zich bezorgd nopens de jongste beslissingen welke de Algemene Spaar- en Lijfrentekas getroffen heeft inzake kredietverleningen aan de bevoegde kredietmaatschappijen. Een achtbaar lid stelt de vraag of de voor het dienstjaar 1951 door de Spaarkas voorzien kredieten toereikend zouden zijn, niet alleen om de financiering te verzekeren van de woningen waarvan de bouw alvast reeds is begonnen, maar eveneens om de bouw van een zeker aantal nieuwe woningen te financieren in de loop van 1951.

De Minister gaf de verzekering dat de Algemene Spaar- en Lijfrentekas de verbintenis had aangegaan in de periode gaande van October 1950 tot December 1951 een globaal bedrag van minstens 1.800 miljoen te voorzien voor de financiering van de bouwpolitiek. Dit bedrag laat toe, naast het bedrag van de kredieten vereist voor de financiering der in aanbouw zijnde woningen, nog een belangrijke snede voor te behouden aan de nieuwbouw van het lopend dienstjaar.

De vraag werd eveneens gesteld of de omzendbrief die onlangs door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas aan de aangenomen maatschappijen werd gestuurd en waarbij wordt medegedeeld dat voortaan geen leningen voor aankopen meer worden toegestaan, niet weldra zal worden ingetrokken. De heer Minister vestigt de aandacht van de Commissie op het feit dat het niet in zijn bevoegdheid ligt noch in deze van zijn collega van Financiën, de Algemene Spaar- en Lijfrentekas uit te nodigen tot het intrekken van haar onderrichtingen. Deze maatregel werd trouwens door de leiding van dit organisme getroffen ten overstaan van het

uwre Commissie estime d'ailleurs pouvoir s'en référer au rapport soumis au Sénat et qui donne une abondante documentation concernant toute l'activité de ce département. Toutefois, votre rapporteur estime qu'il n'est pas inopportun de donner un bref aperçu de l'évolution qui s'est produite récemment dans les divers secteurs gérés par ce département.

Distributions d'eau potable.

En 1950, le Gouvernement a fait un effort tout particulier pour accélérer l'extension de l'équipement du Royaume en matière de distributions d'eau potable. En dehors du crédit de 300 millions prévu au budget extraordinaire, un amendement du Gouvernement a porté au budget un crédit de 250 millions réservé exclusivement à ce secteur extrêmement important de notre politique d'hygiène. Ces crédits importants ont permis au Gouvernement d'accorder des subsides en faveur d'un large plan de distributions d'eau qui doit permettre, dans des régions très étendues, de donner une solution efficace au problème de l'eau potable.

Politique du logement.

Votre Commission s'est préoccupée de la répercussion de la situation tendue existant sur le marché des capitaux sur la poursuite de la politique du logement. Elle estime que l'impulsion donnée à la construction ne peut être freinée par la situation financière qu'engendre le réarmement.

Bien que la crise du logement se soit quelque peu atténuée à la campagne, il reste néanmoins un sérieux effort à accomplir.

La Commission apprend avec plaisir que le Gouvernement soumet à votre approbation des crédits suffisants pour attribuer 12.000 primes par an, soit à une cadence de 1.000 par mois. Certains commissaires s'inquiètent des décisions récemment prises par la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite en matière d'octrois de crédits aux sociétés de crédit à la construction. Un membre demande si les crédits prévus par la Caisse d'Epargne pour l'exercice 1951 seraient suffisants, non seulement pour assurer le financement des habitations dont la construction est déjà entamée, mais également pour permettre le financement, au cours de 1951, d'un certain nombre d'habitations nouvelles.

M. le Ministre donna l'assurance que la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite avait pris l'engagement de prévoir au moins 1.800 millions pour le financement de la politique de construction pour la période allant d'octobre 1950 à décembre 1951. Cette somme permet de couvrir le montant des crédits nécessaires au financement des habitations en voie de construction et de réserver en outre une tranche importante aux constructions nouvelles au cours de l'exercice.

La question a également été posée de savoir si la circulaire récemment adressée par la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite aux sociétés agréées et faisant part de ce qu'à l'avenir il ne serait plus consenti de prêts pour des acquisitions, ne serait pas abrogée sous peu. M. le Ministre attire l'attention de la Commission sur le fait qu'il n'est pas compétent, pas plus que son collègue des Finances, pour inviter la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite à abroger ses instructions. Cette mesure a d'ailleurs été prise par la direction de cet organisme en raison du fait que les dépôts sont restés considérablement en dessous du

feit dat de bij haar ingelegde gelden, mede ten aanzien van de gespannen internationale toestand, ver beneden hun normaal peil zijn gebleven.

Indien dan toch enkele beperkingen aan de kredietverleningen worden opgelegd is het, sociaal gezien, heel wat meer aangewezen kredieten te verlenen ten voordele van de nieuwbouw in stede van ten gunste van aankopen van bestaande woningen. De oplossing van de woningnood in globo wordt niet bevorderd door het verlenen van aankooppremiën.

Anderzijds dient niet uit het oog verloren dat de bouwpolitiek in niet beperkte mate moet bijdragen tot de werkverschaffing. Dit resultaat kan slechts worden bereikt door het aanwakken van de nieuwbouw en, van dit standpunt uit gezien, is het dan ook aangewezen de beperkte financiële middelen niet te besteden aan de aankoop van bestaande woningen.

Zuivering van afvalwaters.

Verscheidene leden van uw Commissie hebben gewezen op de schijnbaar trage vooruitgang welke vastgesteld wordt in de kwestie van de zuivering der afvalwaters.

De Commissie geeft zich rekenschap dat de oplossing van dit netelig probleem, zowel op juridisch en administratief gebied, enerzijds, als op financieel en economisch terrein, anderzijds, op zeer grote moeilijkheden stuit.

De zuivering van de afvalwaters vergt, zowel van de gemeentebesturen als van de nijverheid, zware financiële inspanningen.

De Commissie heeft in dit verband met genoeg kennis genomen van het feit dat de Regering beslist heeft een toelage van 80 % te verlenen aan de besturen die overgaan tot het bouwen van zuiveringsstations. Anderzijds stelt de Commissie de vraag of, in de huidige periode van economische hoogconjunctuur, het niet geraadzaam zou zijn een gedeelte van de financiële lasten welke de oplossing van dit probleem eist, aan de nijverheidsinstellingen op te leggen. Het ware, haars inziens, logisch dat ook de industrie, welke in grote mate schuld draagt van de bevuilding van onze waterlopen, geldelijke offers zou brengen ten bate van de openbare gezondheid.

Verscheidene leden van uwe Commissie hebben trouwens de Regering aangespoord om in deze kwesties doortastend op te treden, ten einde zo spoedig mogelijk een volledige toepassing van de wet van 11 Maart 1950 te verwezenlijken.

Familiale politiek.

Het belang van de familiale politiek is de aandacht van uwe Commissie niet ontgaan.

Zoals bekend, wordt sedert jaren over de familiale politiek van dit departement, dat in zijn benaming « Département van het Gezin » draagt, over en weer gepraat zonder dat tot op heden belangrijke concrete verwezenlijkingen konden geboekt worden.

Door een lid werd de vraag gesteld welke de verschillende departementen zijn die voordelen toekennen aan de gezinnen. Het achtbaar lid wenst daarenboven te verneemen :

- a) welke de toegekende voordelen zijn;
- b) de terzake gestelde voorwaarde of criteria tot toekenning, alsook de wetteksten en besluiten welke de familiale politiek aanbelangen;
- c) de sinds de bevrijding uitgekeerde bedragen, en deze uitgetrokken op de begroting 1951.

niveau normal à cause de la tension internationale.

Si l'on impose certaines restrictions à l'octroi de crédits, il paraît bien plus indiqué du point de vue social d'octroyer ceux-ci en faveur de nouvelles constructions plutôt qu'en faveur de l'achat de maisons déjà existantes. La solution à apporter à la pénurie de logements ne se trouve pas dans l'octroi de primes d'achat.

D'autre part, on ne doit pas perdre de vue que la politique de construction doit contribuer, dans une mesure appréciable, à la mise au travail. Ce résultat ne peut être atteint qu'en encourageant les nouvelles constructions et, vu sous cet angle, il paraît donc indiqué de ne pas utiliser les moyens financiers réduits à l'achat d'habitations existantes.

Epuration des eaux usées.

Plusieurs membres de votre Commission ont signalé l'apparente lenteur des progrès réalisés dans la question de l'épuration des eaux usées.

La Commission se rend compte que la solution de cet épineux problème se heurte à l'énormes difficultés, d'ordre juridique et administratif d'une part, financier et économique de l'autre.

L'épuration des eaux usées exige des sacrifices financiers considérables, tant de la part des administrations communales que de l'industrie.

La Commission constate avec plaisir que le Gouvernement a décidé d'accorder un subside de 80 % aux administrations qui font construire des stations d'épuration. D'autre part, la Commission demande si, dans l'actuelle période de conjoncture favorable, il ne faudrait pas imposer aux établissements industriels une partie des charges financières qu'exige la solution de ce problème. A son avis, il serait logique que l'industrie, responsable en grande partie de la pollution de nos cours d'eau, fit aussi des sacrifices pécuniaires en faveur de la santé publique.

Plusieurs membres de votre Commission ont dû reste incité le Gouvernement à intervenir énergiquement dans ce domaine, afin de réaliser aussitôt que possible l'application intégrale de la loi du 11 mars 1950.

Politique familiale.

L'importance d'une politique familiale n'a pas échappé à l'attention de votre Commission.

Il est notoire que depuis des années l'on discute à perte de vue la politique familiale de ce département, qui s'intitule également « Département de la Famille », sans que des réalisations concrètes aient pu être enregistrées jusqu'à présent.

Un membre de la Commission a posé la question de savoir quels sont les divers départements qui octroient des avantages aux familles. Le commissaire désire savoir en outre :

- a) quels sont les avantages octroyés;
- b) la condition ou les critères d'octroi, établis en ce domaine, ainsi que les textes de lois et arrêtés intéressant la politique familiale;
- c) les sommes allouées depuis la libération ainsi que celles inscrites au budget pour 1951.

Het volledige antwoord van het Bestuur is overgenomen in de bijlage aan dit verslag.

Uw verslaggever acht het evenwel tot zijn plicht enkele punten welke in dit verband bij de besprekingen naar voren werden gebracht nader te belichten en wel meer in het bijzonder in aansluiting met het oprichten van een bestuur van het Gezin.

Een lid stelde de vraag of de kredieten uitgetrokken op de begroting voor 1951 het aanwerven van nieuwe ambtenaren eveneens het oprichten van dit bestuur van het gezin voorzien.

Het achtbaar lid is de mening toegedaan, dat met het oprichten van dit bestuur niet langer mag getalmd worden. Weliswaar heeft de Hoge Raad voor het Gezin sedert zijn stichting constructief werk verricht, doch dit college is uiteraard slechts aangewezen op het vastleggen van de principes welke aan de basis moeten liggen van elke gezonde familiale politiek. De Hoge Raad voor het Gezin dient zijns inziens gerugsteund door een bestuur dat het nodige documentatiemateriaal kan verzamelen en zich onledig houdt met de studie van alle demografische en familiale problemen welke op het huidige ogenblik in het land zijn gesteld. Zonder een terzake bevoegd bestuur blijkt de actie van de Hoge Raad voor het Gezin onvruchtbaar; de uitgewerkte richtlijnen moeten immers worden omgezet in besluiten en bestuurlijke maatregelen, taak welke dient opgedragen aan een gespecialiseerd bestuur.

De heer Minister antwoordt dat op 10 Januari jl. in zijn kabinet de eerste vergadering plaats had van het Interministerieel Comité van het Gezin, in bijzijn trouwens van zijn collega van Financiën. Deze laatste gaat in principe akkoord nopens het oprichten bij het Departement van Volksgezondheid en van het Gezin van een gespecialiseerd bestuur belast met de studie van al de familiale aangelegenheden, op de uitdrukkelijke voorwaarde echter dat, bij wijze van compensatie, besparingen zouden worden doorgevoerd op de andere posten van de personeelsuitgaven.

Een ontwerp van kader voor deze dienst zal trouwens eerstdaags ter goedkeuring aan de Ministerraad worden voorgelegd.

Vermits het vestigen van dit bestuur geen verzwaring van de Rijksuitgaven zal meebrengen, spreekt de Minister de hoop uit dat de verwezenlijking van dit ontwerp op geen verdere moeilijkheden zal stuiten. Hij gaf dan ook aan het lid de geruststelling dat het uitgetrokken krediet de uitbetaling zal toelaten van de wedden der ambtenaren en beambten die aan deze dienst zullen worden verbonden.

Door een lid werd de vraag gesteld of het wel nodig is deze dienst op te richten, vermits het departement toch kan beschikken over de adviezen uitgebracht door de Hoge Raad voor het Gezin.

Uwe Commissie is de mening toegedaan dat een efficiënte werking van de Hoge Raad van het Gezin slechts kan bekomen worden door het toevoegen van een gespecialiseerd bestuursorgaan, zonder hetwelk de besluiten van dit college niet zouden worden uitgevoerd.

Het bestuur van het Gezin dient zich trouwens verder in te laten met de studie van de weerslagen op de familiale politiek van de wetten en besluiten uitgevaardigd door al de andere Departementen welke in min of meerdere mate bij de gezinspolitiek zijn betrokken.

De heer Minister is de mening toegedaan dat de actie van zijn departement op dit gebied steeds theoretisch zal blijven zolang het niet over deze dienst zal kunnen beschikken.

Lichamelijke sport en opvoeding.

Uw Commissie heeft bijzondere interesse betoond voor de talrijke problemen welke de lichamelijke opvoeding en de sport aanbelangen.

La réponse de l'Administration est reprise dans son intégralité en annexe au présent rapport.

Votre rapporteur croit toutefois de son devoir de mettre davantage en lumière certains points qui ont été soulevés à l'occasion de discussions et plus spécialement en rapport avec l'institution d'une direction de la Famille.

Un commissaire demande si les crédits prévus au budget pour 1951 l'ont été pour recruter des fonctionnaires et en vue de la création de cette direction de la Famille.

Le membre de la Commission est d'avis que l'on ne peut différer la création de cette direction. Depuis sa création, il est vrai, le Conseil supérieur de la famille a fait une besogne constructive, mais ce collège, de par sa nature, n'est guère désigné pour établir les principes qui doivent être à la base d'une saine politique familiale. Le Conseil supérieur de la Famille doit, à son avis, être épaulé par une administration capable de rassembler la documentation nécessaire et de consacrer son temps à l'étude de tous les problèmes démographiques et familiaux qui se posent actuellement dans le pays. Sans administration bien informée, l'action du Conseil supérieur de la Famille est vouée à l'échec; les directives élaborées doivent en effet être traduites par des arrêtés et des mesures administratives, et cette tâche incombe à une administration spécialisée.

M. le Ministre répond que la première réunion du Comité interministériel de la Famille a eu lieu le 10 janvier dernier en son cabinet et en présence de son collègue des Finances. Ce dernier est en principe d'accord sur la création, au sein du Département de la Santé publique et de la Famille, d'une administration spécialisée chargée de l'étude de toutes les questions familiales, à la condition expresse toutefois d'opérer, en guise de compensation, des économies sur d'autres postes de dépenses de personnel.

Un projet de cadre pour ce service sera d'ailleurs soumis prochainement à l'approbation du Conseil des Ministres.

Etant donné que la création de cette administration n'entraînera aucune augmentation des dépenses de l'Etat, M. le Ministre exprime l'espoir que la réalisation de ce projet ne rencontrera plus de difficultés. Il donna également au membre l'assurance que le crédit alloué permettra de payer les traitements des fonctionnaires et agents qui seront attachés à ce service.

Un membre demande s'il est nécessaire de créer ce service, alors que le département peut disposer des avis émis par le Conseil supérieur de la Famille.

Votre Commission est persuadée de l'impossibilité d'attendre une action efficiente du Conseil supérieur de la Famille, s'il ne lui est adjoint un organe administratif spécialisé, sans lequel les décisions de ce collège resteraient sans suite.

L'administration de la Famille doit d'ailleurs continuer à s'occuper de l'étude des répercussions sur la politique familiale, des lois et arrêtés pris par tous les autres départements intéressés de près ou de loin à la politique familiale.

M. le Ministre est convaincu que l'action de son département en ce domaine ne pourra que rester théorique, aussi longtemps qu'il ne disposera pas de ce service.

Education physique et sports.

Votre Commission s'est spécialement intéressée aux nombreux problèmes relatifs à l'éducation physique et aux sports.

Een lid heeft de heer Minister om nadere inlichtingen verzocht nopens de werking van de Hoge Raad voor de lichamelijke opvoeding, de sport- en openluchtwerken.

De Minister bracht uw Commissie op de hoogte van het feit, dat hij het inzicht koestert eerlang over te gaan tot de heroprichting van dit organisme, dat bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1945 in 't leven werd geroepen. De leden van deze Raad werden benoemd bij Ministerieel besluit van 10 September 1945 en de duur van het mandaat was vastgesteld op 4 jaar. Sedert September jl. is dus het mandaat van de leden van de Hoge Raad verstreken.

De heer Minister heeft evenwel vastgesteld dat dit college niet meer is bijeengekomen sedert de maand December 1946. Sedert deze datum zijn verscheidene leden weggevallen en de heer Minister is dan ook de mening toegedaan dat het op het huidig ogenblik niet meer mogelijk is de Raad met zijn oude samenstelling terug bijeen te roepen.

De Minister wijst trouwens op het feit dat de besprekingen in verband met de nieuwe samenstelling van deze Hoge Raad reeds ver zijn gevorderd.

Op artikel 28-8 werd door een lid een amendement voorgesteld, strekkende tot het opvoeren van de toelage voor lichamelijke opvoeding en sport van 19.600.000 frank tot 28.600.000 frank, zijnde een verhoging van 9.000.000 fr.

Op dit bedrag van 28.600.000 frank zouden 20.000.000 voorbehouden worden als toelage aan de Nationale Federaties van gymnastiek en sport.

Luidens de vooruitzichten van het Bestuur zou thans aan deze laatste post een bedrag van 11.000.000 worden besteed. Tijdens de gedachtenwisseling drukt het lid op het feit dat de kredieten, uitgetrokken op de begroting van Volksgezondheid en van het Gezin ten voordele van de lichamelijke opvoeding en de sport, veel te beperkt zijn gelet op het bijzonder belang van deze sector voor de openbare gezondheid.

De heer Minister laat opmerken dat het herbewapeningsprogramma zeer zware financiële verplichtingen oplegt aan het land. De begrotingen van alle departementen dienen beknot en het is naar zijn mening gewenst dat deze inkrimping zou worden doorgevoerd in deze sectoren, die alhoewel van belang voor de volksgezondheid, toch niet tot de essentiële kunnen gerekend worden.

De besparingen welke aan het departement van Volksgezondheid worden opgelegd, mogen niet worden doorgevoerd ten koste van de bouwpolitiek, noch van de drinkwatervoorziening en zeker niet ten nadele van het hospitaalwezen. Zonder het belang van de lichamelijke opvoeding te ontkennen meent de Minister dat een gezonde huisvesting en een degelijk verzorgingswezen voorrang dienen te hebben op deze sectoren. Uw Commissie heeft dan ook het amendement verworpen met 11 stemmen tegen, 5 voor, en één onthouding.

Nopens artikel 22-3 van sectie 2 — Onderwijs — betreffende de toelagen aan de door het Departement erkende normaal cursussen voor lichamelijke opvoeding, stelt een lid de vraag of het Ministerie van Volksgezondheid zich met deze cursussen niet meer bezig houdt, aangezien het artikel pro memorie is vermeld.

Deze post van de begroting werd immers overgebracht naar die van het departement van Openbaar Onderwijs — Bestuur van het Technisch Onderwijs.

De heer Minister vestigt de aandacht op het feit dat ingevolge opmerkingen van het Rekenhof en een bedenking van de inspectie van Financiën bij zijn departement, zijn voorganger zich akkoord heeft verklaard om deze leergangen onder de bevoegdheid van het Ministerie van Openbaar Onderwijs te brengen.

Wat nu de inspectie van deze leergangen betreft, verklaarde de heer Minister dat tot op heden niet werd uitge-

Un membre a demandé à M. le Ministre des renseignements complémentaires au sujet du fonctionnement du Conseil supérieur de l'Éducation physique, des sports et des œuvres de plein air.

M. le Ministre a informé votre Commission qu'il espère procéder bientôt au rétablissement de cet organisme créé par arrêté royal du 9 août 1945. Les membres de ce Conseil avaient été nommés par arrêté ministériel du 10 septembre 1945 et la durée de leur mandat avait été fixée à quatre ans. Depuis septembre dernier, le mandat des membres du Conseil supérieur est donc venu à expiration.

M. le Ministre a toutefois constaté que ce collège ne s'est plus réuni depuis le mois de décembre 1946. Depuis lors, plusieurs membres ont disparu; aussi M. le Ministre n'estime-t-il plus possible à l'heure actuelle de reconvoquer le Conseil tel qu'il était composé.

M. le Ministre signale d'ailleurs le fait que les pourparlers relatifs à la composition nouvelle du Conseil supérieur sont déjà en bonne voie.

A l'article 21-8, un membre présente un amendement tendant à porter le subside à l'éducation physique et aux sports de 19.600.000 francs à 28.600.000 francs, soit une majoration de 9.000.000 de francs. De cette somme de 28.600.000 francs, 20.000.000 de francs seront réservés à titre de subsides aux fédérations nationales de gymnastique et de sport.

Suivant les prévisions de l'Administration, un montant de 11.000.000 de francs serait affecté à ce dernier poste. Au cours de l'échange de vues, le membre insiste sur le fait que les crédits portés au Budget de la Santé publique et de la Famille pour l'éducation physique et les sports sont beaucoup trop réduits par rapport à l'importance particulière de ce secteur de la santé publique.

M. le Ministre fait remarquer que le programme de réarmement impose au pays de lourdes obligations financières. Les budgets de tous les départements doivent subir des amputations et, à son avis, il est souhaitable de faire porter ces amputations sur des secteurs qui, tout importants qu'ils sont pour la santé publique, ne peuvent cependant prendre rang parmi les secteurs essentiels.

Les économies imposées au Département de la Santé publique ne peuvent s'effectuer aux dépens de la politique de construction, ni de l'approvisionnement en eau alimentaire et certainement pas aux dépens des hôpitaux. Sans nier l'importance de l'éducation physique, le Ministre estime que la salubrité de l'habitation et une organisation sanitaire convenable doivent avoir le pas sur ces secteurs. Votre Commission a dès lors rejeté cet amendement par 11 voix contre 5 et une abstention.

A propos de l'article 22-3 de la section 2 — Enseignement — relatif aux subventions aux cours normaux d'éducation physique agréés par le Département, un membre demande si le Ministère de la Santé Publique ne s'occupe plus de ces cours, qui figurent pour mémoire sous cet article.

En effet, ce poste du budget a été transféré à celui du département de l'Instruction publique, Administration de l'Enseignement technique.

M. le Ministre fait observer qu'à la suite d'observations de la Cour des Comptes et d'une objection formulée à son département par l'Inspection des Finances, son honorable prédécesseur s'est déclaré d'accord pour faire rentrer ces cours dans les attributions du Ministère de l'Instruction publique.

En ce qui concerne l'inspection de ces cours, M. le Ministre déclara qu'à ce jour il n'était pas encore établi

maakt welk bestuur terzake bevoegd is. Deze kwestie zal, zo spoedig mogelijk, nader worden onderzocht.

Tijdens de bespreking werd eveneens de aandacht gevraagd voor het feit, dat de private organismen niet worden gesubsidieerd voor het oprichten van speelpleinen.

Luidens de bepalingen van het Regentsbesluit van 2 Juli 1949 kunnen enkel de ondergeschikte Besturen de Rijkstussenkost ten voordele van dergelijke werken genieten.

Betreffende het gebrek aan evenwicht tussen het aantal bestaande speelpleinen in de Vlaamse en Franstalige landsgedeelten, geeft de heer Minister de verzekering dat hij, in de mate van het mogelijke, niet zal nalaten het gewenst evenwicht te bevorderen door de voorkeur te verlenen aan deze ontwerpen, welke een leemte aanvullen in de tot nu toe min bedeelde gebieden.

Nopens het verlenen van de toelage wegens de werking der speelpleinen wijst de heer Minister op het feit dat tot op heden geen enkele aanvraag in deze zin werd afgewezen.

Een lid wenst de detailopgave te kennen der gedane uitgave in verband met de aankoop van benodigdheden en kentekens voor het brevet van lichamelijke geschiktheid, dat voorzien wordt bij Koninklijk besluit van 23 Mei 1939.

Uit het antwoord van de heer Minister blijkt dat tot op heden het brevet van lichamelijke geschiktheid niet werd verleend. Nochtans werd een krediet uitgetrokken op de begroting om eventueel met het verlenen van het brevet een aanvang te kunnen nemen. Alvorens evenwel hier toe over te gaan, wenst de heer Minister de Hoge Raad voor de lichamelijke opvoeding en sport opnieuw in te richten en als eerste taak aan dit organisme het bijwerken en de herziening van de vereiste voorwaarden tot het bekomen van dit brevet op te dragen.

Openbare onderstand.

In het zeer gedocumenteerd verslag aan de Senaat heeft de verslaggever een volledig overzicht gegeven van de bedrijvigheid van de Hoge Raad voor de onderstand en het maatschappelijk dienstbetoon tijdens de jaren 1949 en 1950.

Een lid merkt op dat dit college een wetsontwerp onderzocht heeft, houdende wijziging van de wet van 27 November 1891 nopens de openbare onderstand, en stelt dan ook de vraag of dit wetsontwerp weldra zal worden voorgelegd aan de wetgevende Kamers.

De Minister maakt aan de Commissie bekend dat het voorontwerp van wet, strekkende tot wijziging van de wet van 27 November 1891 op het Onderstandsfonds, op het huidig ogenblik voor onderzoek is voorgelegd aan de Ministerraad.

Zodra dit ontwerp aangenomen wordt door de leden der Regering, zal het, voor advies, aan de Raad van State worden voorgelegd.

De sectie Onderstand van de Hoge Raad voor de onderstand en het Maatschappelijk Dienst betoon heeft eveneens in haar vergadering van 23 Mei 1950 de wenselijkheid van de uitbreiding der tussenkomsten van het Gemeen Fonds tot de behoeftigen die aan kindsheid lijden, alsmede tot degenen die slachtoffer geworden zijn van de kinder-verlamming, onderzocht.

Door een lid wordt eveneens de vraag gesteld welk gevolg aan de voorstellen van dit college terzake werd gegeven.

Luidens de verklaringen van de Minister was de sectie Onderstand de mening toegedaan dat de behoeftige zieken die aan kindsheid lijden dienen ondergebracht in gestich-

quelle administration était compétente en la matière. Cette question sera examinée de plus près et le plus rapidement possible.

La discussion du budget a mis également en lumière le fait que les organismes privés n'étaient pas subsidiés pour la création de plaines de jeux.

Conformément aux dispositions de l'arrêté du Régent du 2 juillet 1949, seules les administrations subordonnées peuvent bénéficier de l'intervention de l'Etat en faveur de tels travaux.

Au sujet du déséquilibre au point de vue de la distribution des plaines de jeux en régions wallonne et flamande, M. le Ministre donne l'assurance qu'il ne négligera rien, dans la mesure du possible, pour favoriser l'équilibre souhaité, en accordant la priorité aux projets qui comblent une lacune dans les régions jusqu'à présent moins favorisées à cet égard.

Au sujet de l'attribution de subsides pour le fonctionnement de plaines de jeux, M. le Ministre indique qu'aucune demande en ce sens n'a été écartée jusqu'à ce jour.

Un membre désire connaître le détail de la dépense effectuée pour l'achat de fournitures et d'insignes pour le brevet d'aptitude physique prévu par l'arrêté royal du 23 mai 1939.

La réponse de M. le Ministre fait apparaître qu'à l'heure actuelle le brevet d'aptitude physique n'a pas été accordé. Un crédit a cependant été porté au budget afin de permettre éventuellement l'octroi de brevets. Avant tout cependant, M. le Ministre désire réorganiser le Conseil supérieur de l'éducation physique et des sports en lui confiant comme première tâche la mise au point et la revision des conditions d'obtention de ce brevet.

Assistance publique.

Dans le rapport très fouillé au Sénat, le rapporteur a donné un exposé complet de l'activité du Conseil supérieur de l'assistance et du service social au cours des années 1949 et 1950.

Un membre fait observer que ce collège a examiné un projet de loi modifiant la loi du 27 novembre 1891 sur l'assistance publique et il demande dès lors si ce projet de loi sera bientôt soumis aux Chambres législatives.

M. le Ministre signale à la Commission que l'avant-projet de loi tendant à modifier la loi du 27 novembre 1891 sur le Fonds d'Assistance publique est actuellement soumis à l'examen du Conseil des Ministres.

Dès que ce projet aura été adopté par les membres du Gouvernement, il sera soumis à l'avis du Conseil d'Etat.

La section « Assistance » du Conseil supérieur de l'assistance et du service social a également examiné, dans sa séance du 23 mai 1950, l'opportunité d'étendre les interventions du Fonds commun aux indigents atteints de démence sénile, ainsi qu'aux victimes de la poliomyélite.

Un membre demande également quelle suite sera réservée aux propositions qu'a faites ce collège quant à cet objet.

Selon les déclarations de M. le Ministre, la section Assistance a estimé que les malades nécessitant l'assistance de sénilité doivent être placés dans une maison d'aliénés

ten voor krankzinnigen om de tussenkomst van het Gemeen Fonds te kunnen genieten.

Wat nu de slachtoffers van de kinderverlamming aangaat, werd nopens de voorgestelde maatregel geen eensluidend advies bereikt. Sommige leden achtten de voorgestelde hulpverlening wenselijk. Anderen, daarentegen, stonden op het standpunt dat men hier te doen heeft met een sectie, die bij uitstek het voorwerp van de tussenkomsten van de ziekteverzekering moet zijn.

De Minister geeft de verzekering dat de algemene vergadering van de Hoge Raad zal worden verzocht om een uiteindelijke beslissing te treffen nopens de verschillende aspecten van deze beide problemen.

Andere leden van de Commissie wensten uitleg aangaande de tussenkomst van het Gemeen Fonds, ten voordele van de ten huize gesequestreerden, tussenkomst welke sedert 1950 op 25 frank werd vastgesteld.

De Minister stipt aan, dat tot 1 Januari 1950, het drag van de prijs van het onderhoud per dag van de in hun gezin verpleegde volledige behoeftige krankzinnigen, door de Bestendige Deputaties van de Provinciale Raden werd vastgesteld en dat bijgevolg dit bedrag verschildt van provincie tot provincie.

Met het doel gelijkvormigheid te bekomen heeft het Bestuur alsdan een eenvormig bedrag voorgesteld, daarbij rekening houdend met de voorstellen van de Bestendige Deputaties.

De voorziene bedragen van 15, 20 en 25 frank zijn enkel toepasselijk op volledig behoeftigen en moeten dus als een maximum aangezien worden.

De graad van behoeftigheid der belanghebbenden dient bepaald door de Commissies van het Gemeen Fonds en door de Bestendige Deputaties.

Wetgeving betreffende de geneeskunde.

Uw Commissie heeft zich eveneens onledig gehouden met het onderzoek van de diverse en vaak netelige problemen welke in verband met het beoefenen van de geneeskunde, zo op wettelijk plan als op het gebied van de plichtenleer, zijn gerezen.

Sedert geruime tijd reeds is de herziening en de aanpassing van de wet van 1818 nopens het beoefenen van de geneeskunst in overweging genomen. Het Departement van Volksgezondheid is de mening toegedaan dat in deze zeer delicate kwestie niet met overhaasting mag worden tewerk gegaan. De Minister oordeelt dat het geraadzaam is niet over te gaan tot het radicaal afschaffen van deze wet en het uitvaardigen van een nieuwe wetgeving, maar dat veeleer een geleidelijke aanpassing van de bestaande reglementatie dient onder ogen genomen.

Een wetsontwerp betreffende de medisch-pharmaceutische cumulatie is thans voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Bij het Departement is daarenboven een wetsontwerp in voorbereiding nopens de reglementatie van de handel in patentgeneesmiddelen. Dit ontwerp voorziet een registrering van al deze specialiteiten en een controle nopens de overeenkomst tussen de aangegeven en de werkelijke samenstelling.

De Minister is van oordeel dat de studie van de aan de wet van 1818 aan te brengen wijzigingen niet uitsluitend dient toevertrouwd aan het bestuur, maar dat deze dient te geschieden in samenwerking met de terzake bevoegde beroepsverenigingen.

Deze studie is op het huidig ogenblik niet ver genoeg gevorderd opdat binnen afzienbare tijd bepaalde voorstellen aan de Wetgevende Kamers zouden kunnen worden voorgelegd.

Uwe Commissie heeft eveneens een bespreking gewijd aan de moeilijkheden welke inzake toepassing van de codex

pour pouvoir bénéficier de l'intervention du Fonds commun.

En ce qui concerne les victimes de la poliomyélite, l'accord n'a pu être réalisé au sujet de la mesure proposée. Des membres estiment l'aide proposée souhaitable. D'autres, au contraire, sont d'avis qu'il s'agit, en l'occurrence, d'une section qui, avant toute autre, doit faire l'objet des interventions de l'assurance-maladie.

M. le Ministre donne l'assurance que l'Assemblée générale du Conseil supérieur sera invitée à prendre une décision définitive au sujet des différents aspects de ces deux problèmes.

D'autres commissaires désirent obtenir des explications au sujet de l'intervention du Fonds commun en faveur des séquestrés à domicile, intervention qui a été fixée à 25 fr. depuis 1950.

M. le Ministre fait remarquer que, jusqu'au 1er janvier 1950, le montant du prix d'entretien par jour des aliénés soignés à domicile et indigents complets était fixé par les Députations permanentes des Conseils provinciaux et que, dès lors, ce taux différait d'une province à l'autre.

En vue de réaliser l'uniformité, l'Administration a fixé un taux unique, en tenant compte des propositions des Députations permanentes.

Les taux prévus de 15, 20 et 25 francs ne s'appliquent qu'aux indigents complets et doivent donc être considérés comme des maxima.

Le degré d'indigence des intéressés doit être déterminé par les Commissions du Fonds commun et par les Députations permanentes.

Législation relative à l'art de guérir.

Votre Commission s'est également occupée de l'examen de problèmes divers et souvent épineux, relatifs à l'exercice de l'art de guérir et qui se posent, tant sur le plan légal que sur celui de la déontologie.

Il y a longtemps déjà que sont envisagées une révision et une adaptation de la loi de 1818 relative à l'exercice de l'art de guérir. Le Département de la Santé Publique estime qu'il ne faut pas traiter un problème aussi délicat avec trop de précipitation. M. le Ministre estime préférable de ne pas abroger radicalement cette loi pour édicter une législation nouvelle, mais qu'il vaut mieux envisager une adaptation progressive de la réglementation en vigueur.

Un projet de loi relatif au cumul médico-pharmaceutique est actuellement soumis à l'avis du Conseil d'Etat. En outre, un projet de loi relatif à la réglementation du commerce des spécialités pharmaceutiques est en préparation au Département. Ce projet prévoit l'enregistrement de toutes les spécialités pharmaceutiques et le contrôle de la concordance entre la composition déclarée et la composition réelle.

Le Ministre estime qu'il ne faut pas confier exclusivement à l'Administration l'étude des modifications à apporter à la loi de 1818, mais que cette étude devrait être faite avec la collaboration des associations professionnelles que la question intéresse.

A l'heure actuelle, cette étude n'est pas encore suffisamment avancée pour que des propositions concrètes puissent être soumises à bref délai aux Chambres législatives.

Votre Commission a également procédé à l'examen des difficultés qui ont surgi à propos de l'application du code

der plichtenleer van de geneesheren, uitgevaardigd door de Orde der Geneesheren, zijn gerezen. Luidens de bestaande wetgeving staat het de Orde der Geneesheren volledig vrij haar codex op te stellen zonder bemoeiing van het departement. De gerezen geschillen dienen bijgevolg door de Rechterlijke Macht beslecht.

Ten slotte is een lid de mening toegedaan, dat de wettelijke bepalingen nopens de tandtechnici te streng worden toegepast en vraagt dan ook dat aan de eisen van sommige categorieën onder hen een gunstig gevolg zou worden gegeven.

De Minister wijst op het feit dat bij de wetgeving van 1929 een definitief statuut van de tandheelkunde werd vastgelegd en het beroep op een universitair plan werd geplaatst. Regelmatig wordt bij de Regering aangedrongen, ten einde te verkrijgen dat opnieuw toegevingen zouden worden gedaan aan deze of gene categorie van tandtechnici, en op het huidig ogenblik zijn verschillende voorstellen in deze zin aanhangig gemaakt bij de Wetgevende Kamers.

De Minister herinnert aan het feit dat de Academieën voor geneeskunde, de Universiteiten, het Departement van Openbaar Onderwijs en ook de beroepsverenigingen zich steeds eenparig hebben verzet tegen al de ingediende wetsvoorstellen.

Uitgaven voor personeel.

Het krediet voorzien voor de personeelsuitgaven op de begroting 1951 bedraagt 90.423.000 frank tegenover 91.225.000 frank op de begroting van het dienstjaar 1950.

De personeelsbezetting van het Departement van Volksgezondheid en van het Gezin ziet er uit als volgt :

— Vast personeelsleden...	351
— Tijdelijk personeelsleden...	483

Uwe Commissie stelt vast dat het aantal tijdelijke personeelsleden vrij hoog is en dringt dan ook aan opdat deze toestand zo spoedig mogelijk zou geregulariseerd worden.

Terloops heeft uwe Commissie eveneens opgemerkt dat, evenals in alle andere Departementen, de technische kaders onvoldoende bezet zijn: zulks geldt bijzonder voor de doctors in de geneeskunde en de universitaire ingenieurs. De actie van een zo sterk gespecialiseerd departement als dit van Volksgezondheid kan niet doeltreffend zijn indien zij niet kan steunen op bevoegde technici, die daarenboven nog een administratieve scholing moeten doormaken alvorens met volle rendement ingeschakeld te worden in het bestuursapparaat. Uwe Commissie is de mening toegedaan dat de kwestie van de aanwerving dezer universitaire dient herzien, zoals trouwens reeds werd voorgesteld in het jongste verslag van de Vaste Wervingssecretaris.

Een lid merkte op dat het aantal ter beschikking gestelde hoge ambtenaren vrij groot is ten opzichte van de personeelssterkte van het departement. De Minister heeft de verzekering gegeven deze kwestie nader te doen onderzoeken.

De vraag werd eveneens gesteld of het niet gewenst zou zijn de Administratieve Gezondheidsdienst, welke thans van het departement van Volksgezondheid en van het Gezin afhangt, over te hevelen naar de Diensten van Algemeen Bestuur, gehecht aan het Kabinet van de Eerste-Minister.

Uwe Commissie was evenwel de mening toegedaan dat de Administratieve Gezondheidsdienst in principe dient gehecht aan een technisch departement, dat geen ander zijn kan dan dit van Volksgezondheid. Trouwens, de bepalingen zelve van het Koninklijk besluit dd. 18 Augustus

de deontologie médicale édicté par l'Ordre des Médecins. En vertu de la législation actuelle, l'Ordre des Médecins est entièrement libre de rédiger son code sans l'intervention du département. Les différends qui ont surgi doivent donc être tranchés par le Pouvoir judiciaire.

Enfin, un membre estime que les dispositions légales concernant les mécaniciens-dentistes sont appliquées trop rigoureusement. Il demande, dès lors, qu'une suite favorable soit donnée aux revendications de certaines catégories d'entre eux.

Le Ministre fait remarquer que la législation de 1929 avait fixé un statut définitif de l'art dentaire, qui plaçait cette profession sur le plan universitaire. Régulièrement, on insiste auprès du Gouvernement afin d'obtenir que de nouvelles concessions soient faites à telle ou à telle catégorie de mécaniciens-dentistes et, actuellement, différentes propositions dans ce sens sont soumises aux Chambres législatives.

Le Ministre rappelle que les Académies de Médecine, les Universités, le Département de l'Instruction Publique, ainsi que les organisations professionnelles, ont toujours été unanimes à s'opposer à toutes les propositions de loi déposées.

Dépenses de personnel.

Le crédit prévu au budget pour 1951 pour les dépenses de personnel s'élève à 90.423.000 fr. contre 91.225.000 fr. au budget pour 1950.

Les effectifs du Département de la Santé publique et de la Famille se présentent comme suit :

— Agents définitifs ...	351
— Agents temporaires ...	483

Votre Commission constate le nombre relativement élevé des agents temporaires, aussi insiste-t-elle en faveur de la régularisation, aussi rapide que possible, de cette situation.

Incidentement, votre Commission a également remarqué que les cadres techniques, dans ce département comme dans les autres, sont insuffisamment étoffés : cette observation vaut spécialement pour les docteurs en médecine et les ingénieurs universitaires. L'action d'un département aussi spécialisé que celui de la Santé publique ne saurait être efficace dans le concours de techniciens compétents qui doivent d'ailleurs subir une formation administrative avant d'être intégrés à rendement plein dans l'appareil administratif. Votre Commission est d'avis qu'il convient de revoir la question du recrutement de ces universitaires, ainsi que proposé d'ailleurs dans le dernier rapport de M. le Secrétaire permanent au recrutement.

Un membre a fait observer que le nombre des fonctionnaires supérieurs en disponibilité est relativement élevé par rapport aux effectifs du département. Le Ministre a donné l'assurance qu'il fera examiner cette question de plus près.

Il fut demandé également s'il n'était pas souhaitable de faire passer au service d'Administration générale relevant du Cabinet du Premier Ministre, le service de Santé administratif qui dépend actuellement du Département de la Santé publique et de la Famille.

Votre Commission a cependant estimé que le Service de Santé Administratif devait, en principe, être rattaché à un département technique, qui ne peut être que celui de la Santé Publique. D'ailleurs, les dispositions mêmes de l'arrêté royal en date du 18 août 1939 réglant l'organisation

1939 houdende regeling van de organisatie van de geneeskundige onderzoeken door de administratieve gezondheidsdienst wijzen er op dat de rangorde der geneeskundige functies, door de tekst gevegd, uitsluitend ligt binnen het raam van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Een lid heeft bezwaren geopperd nopens de werking van de inspectiedienst van de vleeshandel, welke beenhouwers onder zijn personeel zou tellen. De Minister wijst er evenwel op, dat onder het personeel van deze dienst geen enkel beenhouwer voorkomt. Deze controledienst heeft tot heden voldoening gegeven; hij staat trouwens onder de leiding van universitaire veeartsen en de opdrachten welke aan de controleurs worden toevertrouwd zijn niet verenigbaar met de waardigheid verbonden aan de graad van doctor in de veeartsenijkunde.

Ten slotte wijst een lid op de ontoereikende personeelsbezetting van het kader der controleurs van de eetwareninspectie. In dit kader zijn thans 16 plaatsen onbezet, en uwe Commissie spreekt de wens uit, dat deze leemte zo spoedig mogelijk zou worden aangevuld.

De begroting wordt met 11 tegen 5 stemmen, en één onthouding goedgekeurd.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

L. DESCHEPPER.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.

des examens médicaux par le Service de Santé Administratif soulignent que la hiérarchie des fonctions médicales, requise par ce texte, s'intègre exclusivement dans le cadre du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Un membre de la Commission a émis des objections relatives à l'activité du service d'inspection du commerce des viandes, qui compterait des bouchers parmi son personnel. M. le Ministre fait cependant observer qu'aucun boucher ne figure parmi le personnel de ce service. Ce service de contrôle a, jusqu'à ce jour, donné entière satisfaction; il est d'ailleurs placé sous la direction de vétérinaires, issus d'une université, et les missions qui sont confiées aux contrôleurs ne sont pas compatibles avec la dignité qui s'attache au grade de docteur en médecine vétérinaire.

Un membre souligne, en conclusion, que le cadre des contrôleurs de l'inspection des denrées alimentaires est insuffisamment étoffé. 16 places, prévues à ce cadre, sont vacantes actuellement et votre Commission émet le vœu que cette lacune soit comblée dans le plus bref délai.

Le budget est approuvé par 11 voix contre 5 et une abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

L. DESCHEPPER.

Le Président,

M. PHILIPPART.

BIJLAGE.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

1ste VRAAG :

Administratieve Gezondheidsdienst.

De opdracht van de Administratieve Gezondheidsdienst bestaat er in :

1° over de lichamelijke en psychische geschiktheid te oordelen van de kandidaten tot een betrekking in een openbare dienst;

2° over de geschiktheid te oordelen tijdens de loopbaan en ter gelegenheid van wijzigingen in de bevoegdheden;

3° over de gevallen van vroegtijdige inruststelling wegens gezondheidsredenen, alsmede over de op het werk of op de weg naar het werk opgelopen arbeidsongevallen te oordelen;

4° de psycho-fysische wervingsvoorwaarden, de duur van het verlof, de vrouwenarbeid in de openbare besturen, de wederaanpassing en de herclassering van het Staatspersoneel te bepalen.

Te dien einde beschikt de Administratieve Gezondheidsdienst over diensten voor algemene en gespecialiseerde keuringen; binnenkort zal hij over psycho-technische diensten beschikken.

De bedrijvigheid van de Administratieve Gezondheidsdienst en de conclusiën waartoe de onderzoeken aanleiding geven hebben hoofdzakelijk een administratieve terugslag, die nauw in verband staat met het Statuut van het Rijkspersoneel.

Deze dienst staat aanhoudend in betrekking met het Algemeen Bestuur, het Vast Wervingssecretariaat, de Dienst der Pensioenen.

Deze organismen zijn aan het Kabinet van de Eerste-Minister verbonden. Alleen de Administratieve Gezondheidsdienst maakt hierop uitzondering. Ter wille van geschiedkundige en traditionele redenen werd deze dienst aan het Departement van Volksgezondheid verbonden ofschoon er geen officieel technisch of administratief verband bestaat met de door evengemeld departement behandelde kwesties.

Men mag beweren dat de Administratieve Gezondheidsdienst een interdepartementale dienst is en dat zijn betrekkingen met het Departement van Volksgezondheid niet verschillen van deze die hij met andere departementen onderhoudt.

Dit interdepartementaal karakter van de Administratieve Gezondheidsdienst, waardoor tevens het algemeen belang wordt gediend, is onlangs nog toegenomen door de oprichting in de verscheidene departementen van medisch-sociale diensten waarvan de Administratieve Gezondheidsdienst de werking waarneemt, dank zij zijn geneesheren-ambtenaren die er gedetacheerd zijn en waarvan hij de activiteiten ordent.

Uit administratief oogpunt, lijkt het dus wenselijk de Administratieve Gezondheidsdienst aan de diensten van de Eerste-Minister te verbinden om het administratief werk te coördineren.

Het ware alleszins onontbeerlijk een voldoende autonomie van zijn diensten te bewerken door hem van de 2e Algemene Directie van het Departement van Volksgezondheid af te scheiden en er een Algemene Directie van te maken.

ANNEXE.

QUESTIONS ET REPONSES.

1re QUESTION :

Service de Santé Administratif.

Le Service de Santé Administratif a pour mission :

1° de juger de l'aptitude physique et psychique des candidats à l'admission dans les services publics;

2° de juger de l'aptitude en cours de carrière et à propos de modification d'attributions;

3° de juger des cas de mise à la pension prématurée pour raisons de santé, ainsi que des cas d'accident de service, au travail ou sur le chemin du travail;

4° de fixer les conditions psycho-physiques de recrutement, la durée du congé, le travail de la femme dans les services publics, la réadaptation et le reclassement des agents de l'Etat.

A cet effet, le Service de Santé Administratif dispose de services d'examen médicaux généraux et spécialisés; il disposera bientôt de services psycho-techniques.

L'activité du Service de Santé Administratif et les conclusions auxquelles les investigations donnent lieu ont une incidence essentiellement administrative touchant étroitement au Statut du Personnel de l'Etat.

Ce service a des rapports constants avec l'Administration Générale, le Secrétariat Permanent de Recrutement, le Service des Pensions.

Ces organismes sont attachés au Cabinet du Premier Ministre. Seul, le Service de Santé Administratif fait exception par son rattachement au Département de la Santé Publique, pour des raisons historiques et traditionnelles, sans qu'il y ait une relation technique ou administrative officielle avec les questions traitées par ce dernier département.

On peut dire que le S. S. A. est un service interdépartemental et que ses relations avec le Département de la Santé Publique ne sont pas différentes de celles qu'il entretient avec les autres Départements.

Ce caractère inter-départemental et d'intérêt général du S. S. A. s'est encore accru récemment par la création des services médico-sociaux dans les divers départements et dont le S. S. A. assure le fonctionnement grâce à ses médecins fonctionnaires qui y sont détachés et dont il coordonne les activités.

Il semble donc, administrativement, souhaitable de rattacher le Service de Santé Administratif aux services du Premier Ministre, par souci de coordination du travail administratif.

Il serait en tout cas indispensable d'assurer l'autonomie suffisante de ses services en le détachant de la 2e Direction Générale du Département de la Santé Publique et en le transformant en Direction Générale, ce qui se justifie à la

wat te rechtvaardigen is door de structuur van zijn kaders zowel als door het talrijk personeel dat hij tewerk stelt.

Uit budgetair oogpunt zou deze omvorming in Algemene Directie slechts een geringe uitgave van enkele duizenden frank ten gevolge hebben, zijnde het verschil tussen de wedde van de Directeur-Generaal en deze van Directeur van Bestuur welke thans de Geneesheer-Directeur van de Administratieve Gezondheidsdienst geniet.

ANTWOORD :

De bemoeiing van Volksvertegenwoordiger Gilson stelt een beginselkwestie om te vernemen welke de bevoegdheid van de wetgevende macht is in zake verdeling der taken die uitsluitend tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht behoren.

Mits dit voorbehoud, dient er aangestipt dat het lid niet voldoende ingelicht werd nopens de activiteiten van de Administratieve Gezondheidsdienst.

Buiten de taken die hij opsomt, houdt die dienst zich nog bezig met :

1° het jaarlijks onderzoek van de voerders van taxis, autobussen en alle andere voertuigen bestemd voor het bezoldigd vervoer van personen. Deze zeer grote activiteit vergt de medewerking van gans een bureau;

2° het onderzoek van beroepsvliegers en toerismepiloten;

3° het onderzoek van de personeelsleden van het technisch onderwijs;

4° het geneeskundig toezicht op het personeel van sommige gemeenten welke te dien einde met de dienst een akkoord hebben afgesloten;

5° het geneeskundig toezicht over het personeel van verschillende parastatale instellingen;

6° de controle voor rekening van de commissie van Openbare Onderstand van de behoeftigen die verklaren wegens gezondheidsredenen onbekwaam te zijn tot arbeiden;

7° het geneeskundig onderzoek van de personen die een lichaamsgebrek inroepen om de vrijstelling van de verkeersbelasting te bekomen.

Al deze werkzaamheden ontsnappen aan de bevoegdheid van de diensten van de Eerste-Minister en men ziet niet in door welke coördinatiebepaaling de aanhechting van de Administratieve Gezondheidsdienst aan deze diensten zou worden gewettigd.

Indien meerdere der bedoelde organismen om de medewerking van de Administratieve Gezondheidsdienst hebben verzocht, is het omdat hij bij een departement met technische bevoegdheden behoort, dit wil zeggen dat onafhankelijk staat op administratief gebied. Deze onafhankelijkheid is trouwens het bewijs van zijn waarde.

Dit argument stijgt in waarde wanneer het gaat om leden van het Rijkspersoneel aan wie zij waarborgen biedt van onpartijdigheid welke een overheveling naar de diensten van de Eerste-Minister niet zou kunnen bieden.

Anderzijds, in strijd met hetgeen het Lid er van denkt, is de Administratieve Gezondheidsdienst geen onafhankelijke dienst in de schoot van het departement. Inderdaad, krachtens de bepalingen van het Koninklijk besluit van 18 Augustus 1939 houdende regeling van de organisatie van de geneeskundige onderzoeken door de Administratieve Gezondheidsdienst ter vervanging van de provinciale Pensioencommissie, moet, wanneer de door de bediende ingediende beroepsprocedure het geval niet beslecht na de tussenkomst van de Hoofdgeneesheer van de Administratieve Gezondheidsdienst, het geval voor eind-

fois par la structure de ses cadres et le nombre élevé des agents qu'il emploie.

Du point de vue budgétaire, cette transformation en Direction Générale n'entraînerait qu'une dépense négligeable de quelques milliers de francs, c'est-à-dire la différence entre le traitement de Directeur Général et le traitement de Directeur d'Administration dont jouit actuellement le médecin-directeur du Service de Santé Administratif.

RÉPONSE :

L'intervention de M. le Député Gilson soulève une question de principe, à savoir la compétence du pouvoir législatif en matière de répartition des tâches qui relèvent du seul pouvoir exécutif.

Cette réserve étant faite, il y a lieu de noter que le membre n'a pas été complètement renseigné sur les activités du Service de Santé Administratif.

En dehors des tâches qu'il énumère, ce service procède encore :

1° à l'examen annuel de tous les chauffeurs de taxis, d'autobus et de véhicules automobiles destinés au transport rémunéré de personnes; c'est là une très grosse activité qui justifie à elle seule la collaboration de tout un bureau;

2° à l'examen des aviateurs professionnels et touristes;

3° à l'examen du personnel de l'enseignement technique;

4° à la surveillance médicale du personnel de certaines communes qui ont conclu à cet effet un accord avec le service;

5° à la surveillance médicale du personnel de plusieurs organismes parastataux;

6° au contrôle, pour le compte des Commissions d'assistance publique, des indigents se déclarant incapables de travailler pour motif de santé;

7° à l'examen médical des personnes qui font valoir une infirmité pour obtenir l'exonération de la taxe de circulation.

Toutes ces activités échappent à la compétence des Services du Premier Ministre et l'on ne saisit pas quel souci de coordination pourrait justifier à cet égard le rattachement du Service de Santé Administratif à ces services.

Si plusieurs des organismes cités ont sollicité la collaboration du Service de Santé Administratif, c'est parce que ce dernier est rattaché à un département à compétence technique, c'est-à-dire indépendant dans le domaine administratif. Cette indépendance est d'ailleurs la raison même de sa valeur.

Cet argument a encore plus de poids lorsqu'il s'agit de l'examen des agents de l'Etat auxquels elle offre des garanties d'impartialité que ne pourrait pas leur donner un rattachement aux Services du Premier Ministre.

D'un autre côté, contrairement à ce que semble croire l'honorable Membre, le Service de Santé Administratif n'est pas une entité indépendante au sein du département. En effet, aux termes de l'arrêté royal du 18 août 1939, réglant l'organisation des examens médicaux par le Service de Santé Administratif en lieu et place des Commissions provinciales des pensions, lorsque la procédure d'appel introduite par l'agent n'a pas abouti après l'intervention du médecin dirigeant le Service de Santé Administratif, le cas doit être soumis pour arbitrage final au médecin, directeur général de la Médecine sociale, la hiérarchie des fonc-

beslissing aan de geneesheer-directeur-generaal van de sociale geneeskunde voorgelegd worden.

De rangorde der geneeskundige functies die door deze tekst worden gevergd ligt uitsluitend binnen het kader van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Daarbij schijnt het dat de suggestie de Administratieve Gezondheidsdienst in een Algemene Directie om te vormen tegen de bepalingen van bovenvermeld besluit zou indruisen. Indien de Hoofdgeneesheer van de Administratieve Gezondheidsdienst zelf Directeur-Generaal wordt ziet men niet meer in op welke wijze een herziening van zijn eigen beslissing in « eindbeslissing » zou kunnen plaats grijpen.

2de VRAAG :

Op 9 Maart 1950 werd een wet goedgekeurd betreffende de bescherming van de wateren tegen verontreiniging. Tijdens de bespreking in de Commissie zowel als in de openbare vergadering begin 1950, wanneer de sprekers de kwestie aanraakten van de te treffen maatregelen, werd er steeds gewezen op de uitvoeringsmodaliteiten welke zouden moeten verschijnen.

De wet is bijna een jaar goedgekeurd en tot op heden is nog niets verschenen. De wet laat toe op te treden, maar de bepalingen, hoe en in welke gevallen dit optreden mag geschieden, werden nog niet vastgesteld.

De Minister, op een algemene uitnodiging van de Kamer, bekwam de macht om op te treden. Het uitblijven der uitvoeringsmodaliteiten geeft de indruk dat :

- ofwel de heer Minister niet wenst in te grijpen tegen de verontreiniging van onze wateren;
- ofwel, als er spoedig ingrijpen zal nodig zijn, hij niet klaar zal zijn met de besluiten.

In de Senaat werd geantwoord dat *eerlang de Koninklijke besluiten* aan de Raad van State zouden onderworpen worden. Zijn ze reeds ingediend bij de Raad van State?

Onderrichtingen aan de gemeentebesturen zouden *eerlang* gestuurd worden. Zijn er reeds onderrichtingen gestuurd?

ANTWOORD :

1° Het uitvoeringsbesluit dat ingevolge artikel 2 van de wet van 11 Maart 1950 dient genomen te worden, zal de politiek van het Departement van Volksgezondheid in zake bescherming der wateren tegen verontreiniging door nijverheidsafvalwaters concretiseren.

Rekening houdend met het uitzonderlijk belang van dit besluit en ingevolge de herhaalde stappen van de belanghebbende groeperingen heb ik besloten het advies van de Hoge Raad voor Zuivering der Afvalwaters omtrent dit besluit in te winnen.

Het besluit van oprichting van dit organisme zal in de eerste dagen aan de Koninklijke Prins ter ondertekening voorgelegd worden.

Indien niet kan ontkend, dat deze procedure in zekere mate het verschijnen der uitvoeringsbesluiten vertraagt toch biedt zij belangrijke voordelen wat betreft de tenuitvoerlegging der besluiten.

tions médicales que ce texte postule ne peut être retrouvée que dans le cadre du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Il apparaît pour le surplus que la suggestion tendant à transformer le Service de Santé Administratif en Direction Générale se heurterait aux termes de l'arrêté susvisé. Si le médecin dirigeant le Service de Santé Administratif devenait lui-même le Directeur général, on ne conçoit plus comment s'opérerait en arbitrage final la revision de ses propres décisions.

2e QUESTION :

Le 9 mars 1950, le Parlement a voté une loi sur la protection des eaux contre la pollution. Au cours de la discussion en Commission, aussi bien qu'en séance publique au début de 1950, les orateurs qui interpellèrent sur la question des mesures à prendre ont toujours été renvoyés aux modalités d'exécution qui allaient être prises.

Un an s'est presque écoulé depuis le vote de la loi sans qu'aucun texte n'ait encore paru. La loi permet d'intervenir, mais les règles fixant les circonstances et les cas dans lesquels cette intervention peut avoir lieu n'ont pas encore été établies.

A l'invitation générale de la Chambre, le Ministre obtint le pouvoir d'agir. Du retard apporté à la publication des modalités d'application se dégage l'impression que :

- M. le Ministre ne désire pas intervenir dans le domaine de la pollution des eaux;
- ou que ses arrêtés ne seront pas prêts lorsqu'il s'agira d'intervenir rapidement.

On a répondu au Sénat que les *arrêtés royaux* seraient incessamment soumis au Conseil d'Etat. *Ont-ils déjà été introduits auprès du Conseil d'Etat?*

Des instructions seraient incessamment envoyées aux administrations communales. Ces instructions ont-elles déjà été envoyées?

RÉPONSE :

1° L'arrêté d'exécution à prendre en vertu de l'article 2 de la loi du 11 mars 1950 concrétisera la politique du Département de la Santé Publique en matière de protection des eaux contre la pollution par les eaux usées industrielles.

Eu égard à l'importance capitale de cet arrêté, et à la suite des demandes réitérées des différents groupements intéressés, j'ai décidé de soumettre cet arrêté à l'avis du Conseil supérieur de l'Épuration des Eaux.

L'arrêté de création de cet organisme sera soumis dans les prochains jours à la signature du Prince royal.

S'il est indéniable que cette procédure retarde dans une certaine mesure la parution des arrêtés d'exécution, elle offre, par contre, de grands avantages du point de vue de leur mise en exécution.

2° De onderrichtingen, bestemd voor de gemeentebesturen, zullen deze week verzonden worden.

3° VRAAG :

De woningen gebouwd door de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen worden niet alleen gebouwd om te verhuren, maar kunnen ook aangekocht worden door de bewoners en dit met de staatspremie.

Er zijn lokale maatschappijen die merkwaardige pogingen doen om hun huizen te verkopen en die ook prachtige resultaten hebben. Op 350 woningen gebouwd door een maatschappij werden er 200 verkocht. De ondervinding welke deze maatschappij opdoet is, dat de Nationale Maatschappij deze actie niet zeer genegen is : het duurt gemiddeld een achttal maanden vooraleer zij verwittigd worden of een huis mag verkocht worden — deze toestemming zou vlugger moeten gegeven worden. Deze actie is nuttig : het is een bijdrage tot de deproletarisatie van onze mensen, het verbetert de aanblik van onze woningcomplexen, de eigenaars hebben meer zorg voor hun woningen dan de huurders en het is interessant voor de Staatsfinanciën.

In een groep huizen gebouwd door een Maatschappij voor Goedkope Woningen wonen er 9 Rijkswachters. De maatschappij wenst deze woningen te verkopen aan de Rijkswacht en niet te verhuren. Hier zullen wij onze administratie zien optreden, en met welke traagheid ?

1° de Rijkswacht zelf moet eerst beslissen;

2° de dienst der gebouwen van Openbare Werken moet krediet toekennen;

3° het comité tot aankoop moet de prijs vaststellen;

4° de Nationale Maatschappij voor Goedkope woningen moet gunstig adviseren.

Wat kan de Nationale Maatschappij doen om de proceduretijd te verkorten ?

In welke tijdsperiode moet zo'n procedure kunnen beëindigd zijn ?

Het gelieve U mij een overzicht te bezorgen van het aantal gebouwde woningen door de verschillende lokale maatschappijen en aanduiding te willen verlenen van het aantal verkochte woningen.

ANTWOORD :

De bewering dat de « Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen » niet zeer zou genegen zijn met de politiek strekkende tot de verkoop van huizen van de door haar aangenomen bouwmaatschappijen is ongegrond. Een derde van de door deze bouwmaatschappijen opgerichte huizen gaven aanleiding tot verkopen. Circa 20.000 van deze huizen zijn, met het genot van de premieën voor de kopers, tussen beide oorlogen verkocht geworden. Er werden sindsdien, bij toepassing van de wet van 29 Mei 1948, 825 premieën verleend voor de aankoop van oude en 792 voor de aankoop van nieuwe huizen van deze bouwmaatschappijen.

2° Les instructions destinées aux communes seront expédiées cette semaine.

3° QUESTION :

Les habitations construites par la Société Nationale des Habitations à Bon Marché ne sont pas seulement érigées en vue de la location, mais elles peuvent aussi être acquises par ceux qui les occupent et ce, sous bénéfice de la prime d'Etat.

Il existe des sociétés locales qui font des efforts remarquables pour vendre leurs habitations et qui obtiennent des résultats magnifiques. Une société, qui construisit 350 habitations, en a vendu 200. Cette société déduit de l'expérience que cette action n'est pas très favorablement accueillie par la Société Nationale : l'autorisation de vente d'une habitation tarde en moyenne une huitaine de mois. Ce délai est trop long. L'utilité de cette action est évidente : elle contribue à déprolétariser les habitants, elle améliore l'aspect de nos complexes d'habitations, les propriétaires entretenant mieux leurs maisons que les locataires, et les finances de l'Etat y trouvent leur intérêt.

Un groupe de maisons construites par une Société d'Habitations à bon marché est occupé par 9 gendarmes. La société a l'intention de vendre et non de louer ses habitations à la Gendarmerie. Ici nous verrons intervenir notre administration, et avec quelle lenteur :

1° la Gendarmerie doit d'abord prendre une décision;

2° le service des bâtiments des Travaux Publics doit allouer des crédits;

3° le comité d'acquisition doit fixer le prix;

4° la Société Nationale des Habitations à bon marché doit émettre un avis favorable.

Que peut faire la Société Nationale pour réduire les délais de procédure ?

Dans quel délai pareille procédure peut-elle être terminée ?

Je vous prie de me faire parvenir un relevé du nombre d'habitations construites par les différentes sociétés locales et de me faire connaître le nombre de maisons vendues.

RÉPONSE :

L'affirmation que la « Société nationale des Habitations à bon marché » ne serait pas très encline à consentir aux ventes d'habitations des sociétés de construction agréées par elle n'est pas fondée. Un tiers des habitations construites par ces sociétés ont donné lieu à vente. Quelque 20.000 de ces habitations ont été vendues, moyennant le bénéfice de primes aux acquéreurs, entre les deux guerres. Depuis, il a été attribué, en application de la loi du 29 mai 1948, 825 primes à l'acquisition d'habitations anciennes et 792 primes à l'acquisition d'habitations nouvelles de ces mêmes sociétés.

Een aangenomen bouwmaatschappij mag weliswaar slechts overgaan tot de verkoop van huizen mits de voorafgaande toelating van de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen. Deze instelling dient er zich allereerst van te vergewissen of de voorgestelde prijzen tot de verkoop van bedoelde huizen mogen aanvaard worden. Zulks geeft meer dan eens aanleiding tot bijkomende onderzoeken. Het spreekt vanzelf dat bedoelde huizen geenszins met verlies mogen verkocht worden. Er dient te worden nagegaan of de kopers de voorgeschreven voorwaarden vervullen om er eigenaar van te worden. Het behoeft geen betoog dat bedoelde huizen niet verkocht worden aan om 't even wie. Wat er van zij, neemt het vervullen van deze formaliteiten in eenvoudige gevallen slechts enkele weken in beslag.

Het bijzonder geval van een aangenomen bouwmaatschappij die een reeks huizen wenst te verkopen aan de Rijkswacht is niet vatbaar voor verdere behandeling door de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen. De verkoop van huizen is slechts toegelaten ten bate van enkelingen.

Het staat derhalve — niet de Rijkswacht — maar rijkswachters vrij persoonlijk soortgelijke huizen te kopen, met gebeurlijk een premie, mits de verbintenis deze huizen, gedurende een ononderbroken tijdsbestek van volle tien jaar, zelf te betrekken, ze noch geheel noch gedeeltelijk in huur te geven, en er geen handel in uit te oefenen.

4^e VRAAG :

In de begroting, blz. 50, staat het volgende vermeld :

« Toelagen aan de door het Departement erkende normale maalcursussen voor Lichamelijke Opvoeding (pro memorie) overgebracht naar het Bestuur van het Technisch Onderwijs bij het Departement van Openbaar Onderwijs. »

Wat wil deze tekst zeggen : dat het Ministerie van Volksgezondheid zich met deze instelling niet meer bezighoudt ? Ofwel wordt hier het systeem van de verpleegsterscholen toegepast, waar de erkenning en de inspectie geschiedt door het Departement van Volksgezondheid en de administratie voor subsidiëring, barema-kwesties door het Ministerie van Openbaar Onderwijs ?

ANTWOORD :

Ingevolge de opmerkingen van de Inspectie van Financien werd beslist dat de normale leergangen in de lichamelijke opvoeding niet meer door mijn departement zouden gesubsidieerd worden, daar hun werking onder de bevoegdheid van het Ministerie van Openbaar Onderwijs — Bestuur van het Technisch Onderwijs — valt. Wat de inspectie van deze leergangen betreft, werd geen enkel akkoord gesloten met het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

5e VRAAG :

Het *Staatsblad* van 26-27 September 1949 geeft ons een lijst van 140 erkende speelpleinen die gesubsidieerd werden voor een globaal bedrag van 6.974.600 frank. Zijn vermeld :

Une société de construction agréée ne peut certes procéder à la vente de ses habitations que moyennant l'autorisation préalable de la Société nationale des Habitations à bon marché. Il appartient à cette institution d'apprécier si les propositions qui lui sont faites quant aux prix de vente de ces habitations ne donnent pas lieu à objections. Ceci donne lieu plus d'une fois à des enquêtes complémentaires. Il va de soi que ces habitations ne peuvent pas être vendues à perte. Il y a lieu, de plus, de vérifier si les acquéreurs remplissent les conditions prescrites pour en devenir propriétaires. Point n'est besoin de démontrer que ces habitations ne peuvent pas être vendues à n'importe qui. Quoi qu'il en soit, l'accomplissement de ces formalités ne s'étend que sur quelques semaines dans les cas simples.

Le cas particulier d'une société de construction agréée qui désire vendre une série d'habitations à la gendarmerie n'est pas susceptible de l'examen d'usage par la Société nationale des Habitations à bon marché. La vente d'habitations n'est autorisée que si elles sont acquises par des particuliers.

Il est loisible dès lors à des gendarmes — mais non à la gendarmerie — d'acquérir personnellement de telles habitations, moyennant, le cas échéant, le bénéfice d'une prime, et sous réserve de prendre l'engagement d'occuper ces habitations eux-mêmes, de ne pas les donner en tout ou en partie en location, et de n'y pas exercer un commerce, au cours d'une période ininterrompue de dix années.

4e QUESTION :

A la page 50 du budget figure ce qui suit :

« Subventions aux cours normaux d'Education Physique » agréés par le Département (pour mémoire) transférés à l'Administration de l'Enseignement Technique au Département de l'Instruction Publique. »

Que faut-il entendre par là : que le Ministère de la Santé Publique ne s'occupe plus de cette institution, ou que le système des écoles d'infirmières est appliqué, où l'agrégation et l'inspection sont réalisées par le Département de la Santé Publique et où l'administration, en ce qui concerne les taux de subvention, est assurée par le Ministère de l'Instruction Publique ?

RÉPONSE :

A la suite d'une observation de l'Inspection des Finances, il a été décidé que les cours normaux d'éducation physique ne seraient plus subsidiés par mon département, leurs activités ressortissant à la compétence du Ministère de l'Instruction Publique — Administration de l'Enseignement Technique. En ce qui concerne l'inspection de ces cours, aucun accord n'a été conclu avec le Ministère de l'Instruction Publique.

5e QUESTION :

Le *Moniteur* des 26-27 septembre 1949 publie une liste de 140 plaines de jeux, subsidiées pour un montant global de 6.974.600 francs. Y figurent :

de provincie <i>Brabant</i> met 44 speelpleinen... fr.	2.756.100
de provincie <i>Henegouwen</i> met 22 speelpleinen	1.290.600
de provincie <i>Luik</i> met 35 speelpleinen... ..	1.217.100
de provincie <i>Namen</i> met 4 speelpleinen	32.900
de provincie <i>Antwerpen</i> met 14 speelpleinen...	1.018.500
de provincie <i>Oost-Vlaanderen</i> met 15 speelpl.	625.000
de provincie <i>West-Vlaanderen</i> met 5 speelpl.	31.900
de provincie <i>Limburg</i> met 1 speelplein... ..	2.500

fr. 6.974.600

Dat maakt dat in 4 Vlaamse provinciën (West- en Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg) er 35 speelpleinen waren in 1949, welke te zamen een toelage ontvingen van 1.677.900 frank;

Dat in de provinciën Brabant, Henegouwen, Luik en Namen 105 speelpleinen zijn die als toelage 5.296.700 fr. ontvingen.

In de meest kinderrijke streek van ons land hebben wij het minst speelpleinen.

De heer Minister in zijn antwoord in de Senaat ter gelegenheid van de bespreking van de begroting voor 1951, zegde dat gezien de kredietmogelijkheden men tot een zekere prioriteitsclassificatie in de uitvoering van de gezondheidswerken zou moeten overgaan. Indien er ondergeschikte besturen of vrije organismen de erkenning van een speelplein mochten aanvragen en de heer Minister de mogelijkheid zou inzien in de loop van het dienstjaar toch een of andere erkenning te doen, verzoeken wij hem of hij dit bij voorkeur zou kunnen doen in het Vlaamse landsge-deelte.

De praktijk leerde ons, wat betreft de oprichting van speelpleinen, dat de inrichtende besturen of comité's nooit geen zekerheid bekomen omtrent de toekomstige erkenning of de subsidiëring. Soms zijn zware financiële offers te brengen, grote verantwoordelijkheden te nemen. Tot op heden blijft het bij raadgevingen vanwege de administratie bij de oprichting van een speelplein. Nooit wordt categoriek uitspraak gedaan over de latere erkenning en subsidiëring. Dat is nochtans essentieel. Het ware van belang te onderzoeken of met nut hier zou kunnen aangewend worden de wijze van handelen zoals bij het Ministerie van Openbare Werken, nl. ten eerste het betrekken van een principiële belofte en ten tweede later, bij de goedkeuring van de aanbesteding, de definitieve belofte van erkenning.

ANTWOORD :

Wat de oprichting van een speelplein aangaat, kunnen de private organismen niet meer gesubsidieerd worden ingevolge het feit dat de heer Minister Verbist de kredieten, die te dien einde op de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voorkwamen, afgeschaft heeft. Deze kredieten werden nooit terug voorzien.

Hieruit vloeit voort dat enkel de ondergeschikte besturen de tussenkomst van 60 %, voorzien door het besluit van de Regent van 2 Juli 1949, kunnen genieten.

Het spreekt vanzelf dat het Departement van Volksgezondheid de ingediende ontwerpen van speelpleinen slechts goedkeurt voor zoveel zij voldoen aan de erkenningsvoorwaarden.

Indien het mogelijk is in de loop van 1951 een deel van de te mijner beschikking gestelde kredieten te besteden aan de oprichting van speelpleinen, zal ik niet nalaten er voor te zorgen dat het gewenst evenwicht tot stand komt door de voorkeur te verlenen aan ontwerpen betreffende de desomtrent misdeelde streken.

Wat de erkenning en het verlenen der toelagen wegens de werking der speelpleinen aangaat, sta ik er op te verklaren, dat tot nog toe geen enkele aanvraag afgewezen werd.

le <i>Brabant</i> avec 44 plaines de jeux... .. fr.	2.756.100
le <i>Hainaut</i> avec 22 plaines de jeux	1.290.600
la province de <i>Liège</i> avec 35 plaines de jeux	1.217.100
la province de <i>Namur</i> avec 4 plaines de jeux...	32.900
la province d' <i>Anvers</i> avec 14 plaines de jeux	1.018.500
la <i>Flandre Orientale</i> avec 15 plaines de jeux..	625.000
la <i>Flandre Occidentale</i> avec 5 plaines de jeux	31.900
le <i>Limbourg</i> avec 1 plaine de jeux	2.500

fr. 6.974.600

Cela signifie qu'il y avait en 1949, dans quatre provinces flamandes (Flandre Orientale, Flandre Occidentale, Anvers et Limbourg), 35 plaines de jeux bénéficiant ensemble d'un subside de 1.677.900 francs;

Qu'il y avait, dans les provinces de Brabant, Hainaut, Liège et Namur, 105 plaines de jeux recevant une subvention de 5.296.700 francs.-

Ainsi, les plaines de jeux sont moins nombreuses dans la région du pays la plus peuplée d'enfants.

Dans sa réponse au Sénat, lors de la discussion du budget de 1951, M. le Ministre a déclaré qu'étant données les disponibilités de crédit, il y aurait lieu de procéder à un classement de priorité pour l'exécution des travaux d'hygiène. Si certaines administrations subordonnées ou organismes libres demandaient l'agrément d'une plaine de jeux, et si M. le Ministre entrevoyait la possibilité d'intercaler dans l'exercice en cours l'une ou l'autre agrément supplémentaire, nous le prions d'en faire bénéficier de préférence la partie flamande du pays.

La pratique nous a montré que les pouvoirs ou comités organisateurs n'ont jamais la certitude de l'agrément ou de la subvention future de leurs plaines de jeux. Quelquefois ils doivent consentir de lourds sacrifices financiers, assumer de grandes responsabilités. A présent, chaque fois qu'une plaine de jeux est créée, l'administration se borne à donner des conseils. Jamais aucune promesse catégorique d'agrément ou de subvention ultérieures n'est faite. Il importerait d'examiner l'opportunité d'adopter la procédure en vigueur au Ministère des Travaux publics, à savoir d'abord une promesse de principe, et ensuite, lors de l'approbation de la soumission, la promesse définitive d'agrément.

RÉPONSE :

En ce qui concerne l'établissement d'une plaine de jeux, les organisateurs privés ne peuvent plus être subsidiés en raison du fait que M. le Ministre Verbist a supprimé les crédits qui figuraient à cet effet au budget du Ministère de la Santé Publique. Ces crédits n'ont jamais été rétablis.

Il en résulte que seuls les pouvoirs subordonnés peuvent obtenir la subvention de 60 % prévue par l'arrêté du 2 juillet 1949.

Il va de soi que le Département de la Santé Publique n'approuve les projets qui lui sont soumis que pour autant qu'ils répondent aux conditions d'agrément.

S'il m'est possible, au cours de l'année 1951, de consacrer une partie des crédits mis à ma disposition à l'établissement de plaines de jeux, je ne manquerai pas de veiller à établir l'équilibre souhaitable en donnant la priorité aux projets concernant les régions déshéritées à cet égard.

En ce qui concerne l'agrément et l'octroi des subsides pour le fonctionnement des plaines de jeux, je tiens à souligner que jusqu'à présent aucune demande n'a été refusée.

6e VRAAG :

Aankoop van benodigdheden en kentekens voor het brevet van lichamelijke geschiktheid — 300.000 frank.

Als vermoedelijke uitgave voor het dienstjaar 1949 is niets vermeld.

Gelieve over de jaren 1947, 1948 en 1949 te laten kennen :

- 1° het op de begroting uitgetrokken bedrag;
- 2° de detailopgave der gedane uitgaven.

ANTWOORD :

Het « Brevet voor Lichamelijke Geoevendheid » werd tot heden toe niet uitgereikt. Het krediet komt nog steeds voor op de begroting om het aanvangen hiermede niet te beletten.

7^e VRAAG :

Zal het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 27 November 1891 op de Openbare Onderstand, dat door de Hoge Raad voor de Onderstand en het Maatschappelijk Dienstbetoon onderzocht werd, weldra bij het Parlement ingediend worden ?

ANTWOORD :

Het voorontwerp van wet strekkende tot wijziging der wet van 27 November 1891 op de onderstandswoonst is op dit ogenblik tot onderzoek voorgelegd aan de Ministerraad. Dit voorontwerp, eens dat het door de leden der Regering wordt aangenomen, zal, overeenkomstig de beschikkingen van artikel 2 van de wet van 23 December 1946 houdende oprichting van een Raad van State, voor advies aan de Raad van State worden overgemaakt.

8^e VRAAG :

Een lid van de Commissie wenst te weten of de sectie Onderstand van de Hoge Raad voor de Onderstand en het Maatschappelijk Dienstbetoon zich op definitieve wijze heeft uitgesproken nopens de gepastheid der uitbreiding van de tussenkomst van het Gemeen Fonds tot de behoeftigen die aan kindsheid lijden alsmede tot diegenen die het slachtoffer der kinderverlamming zijn. Strookt deze bewering met de waarheid ?

ANTWOORD :

Deze twee aangelegenheden werden door de sectie « Onderstand » in haar vergadering van 23 Mei 1950 behandeld.

De maatregel tot uitbreiding van de voordelen van het Gemeen Fonds tot de behoeftigen die aan kindsheid lijden werd aan de sectie van de Hoge Raad voor Onderstand en Maatschappelijk Dienstbetoon voorgesteld in die zin dat deze tussenkomst zou afhankelijk gemaakt worden van de plaatsing van deze zieken in gestichten voor krankzinnigen, zodat deze personen in geen geval van deze voordelen zouden genieten indien ze nog in de godshuizen der Commissie van Openbare Onderstand moesten verblijven.

De sectie heeft daaromtrent een ongunstig advies verstrekt.

Er kan nochtans niet gezegd worden dat de sectie van mening was dat de tussenkomst van het Gemeen Fonds

6e QUESTION :

Achat de fournitures et d'insignes pour le brevet d'aptitude physique — 300.000 francs.

La dépense présumée pour l'exercice 1949 n'est pas mentionnée.

Veuillez me faire connaître pour les années 1947, 1948 et 1949 :

- 1° le montant inscrit au budget;
- 2° le relevé détaillé des dépenses faites.

RÉPONSE :

L'attribution du « Brevet d'Aptitude Physique » n'a pas été réalisée jusqu'à présent. Les crédits continuent à figurer au budget pour ne pas la rendre impossible.

7e QUESTION :

Le projet de loi modifiant la loi du 27 novembre 1891 sur l'Assistance Publique, examiné par le Conseil Supérieur de l'Assistance et du Service Social, sera-t-il bientôt soumis aux Chambres ?

RÉPONSE :

L'avant-projet de loi tendant à modifier la loi du 27 novembre 1891 sur le domicile de secours est actuellement soumis à l'examen du Conseil des Ministres. Cet avant-projet, une fois admis par les membres du Gouvernement, sera transmis pour avis au Conseil d'Etat conformément aux dispositions de l'article 2 de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat.

8e QUESTION :

Un membre de la Commission désire savoir si la Section de l'Assistance du Conseil Supérieur de l'Assistance et du Service Social s'est prononcée définitivement au sujet de l'opportunité de l'extension des interventions du Fonds Commun aux indigents atteints de démence sénile ainsi qu'à ceux souffrant de la poliomyélite. Cette affirmation est-elle exacte ?

RÉPONSE :

Ces deux affaires ont été examinées par la section de l'assistance au cours de sa séance du 23 mai 1950.

La question relative à l'extension des interventions du Fonds Commun aux indigents atteints de démence sénile a été soumise à l'examen de la section du Conseil Supérieur de l'Assistance et du Service Social, sous une formule spéciale, en ce sens que la mesure envisagée serait subordonnée à la condition que ces malades soient placés dans des asiles d'aliénés et que les personnes séjournant dans les hospices des Commissions d'Assistance Publique ou soignées à domicile seraient exclues de cette faveur.

La section a émis un avis nettement défavorable à ce sujet.

Il ne peut, cependant, être affirmé que la section ait émis l'avis qu'il y a lieu de refuser toute intervention du Fonds

ten voordele van behoeftigen die aan kindsheid lijden onder gelijk welke voorwaarde dient afgewezen. Inderdaad de sectie heeft deze aangelegenheid niet onderzocht onder de gezichtshoek der uitbreiding van de tussenkomst van het Gemeen Fonds ten voordele van zieken die ten huize worden verzorgd of in de godshuizen verblijven.

Wat de uitbreiding van het Gemeen Fonds tot de slachtoffers der kinderverlamming aangaat, waren de meningen der leden verdeeld: de enen hielden deze maatregel voor wenselijk, de anderen meenden dat men hier met een ziekte te doen heeft die bij uitstek het voorwerp van de tussenkomsten van de ziekteverzekering kon zijn.

Wat er ook van zij, de Algemene Vergadering van de Hoge Raad zal worden uitgenodigd om te beslissen over de verschillende aspecten van deze twee problemen.

9^e VRAAG :

Hoe staat het met de herziening van de wet van 1818 over de beoefening van de geneeskunst?

ANTWOORD :

De voorbereidende studiën schijnen er op te wijzen dat de herziening en de aanpassing van de bestaande wetbepalingen en niet de afschaffing van de wet van 1818 en het aannemen van een volledig nieuwe tekst in het vooruitzicht dienen gesteld.

De omstandigheden pleiten overigens voor een fragmentarische oplossing van het probleem. Een wetsontwerp over de medisch-pharmaceutische cumulatie is thans aan de Raad van State voorgelegd. Bovendien is de voorbereiding van een ontwerp over de handel in patentgeneesmiddelen ver gevorderd.

In samenwerking met de studies van het departement onderzoekt de Belgische vereniging voor Gerechtelijke Geneeskunde deze kwestie, en zodra de aan weerskanten ondernomen werkzaamheden ver genoeg zullen gevorderd zijn, zal ik niet nalaten een ontwerp tot wijziging van de huidige wetgeving bij het Parlement aanhangig te maken.

10^e VRAAG :

Welke schikkingen en regelingen werden er getroffen bij toepassing van de Gezondheidswet van 1 September 1945?

ANTWOORD :

De volgende bepalingen werden getroffen bij toepassing van de Gezondheidswet van 1 September 1945 :

1° Besluit van de Regent van 6 Februari 1946, betreffende de prophylaxe tegen de besmettelijke ziekten;

2° Besluit van de Regent van 6 Februari 1946, waarbij de koepokinenting verplicht gemaakt wordt;

3° Besluit van de Regent van 15 Juli 1946, waarbij de aangifte van cholera-achtige buikloop der zuigelingen verplicht gemaakt wordt.

11e VRAAG :

Hoe staat het met de Codex van plichtenleer die door de Orde der Geneesheren ingevoerd en verplicht gemaakt werd? (klacht van de heren Rolin en Janson bij de Raad van State).

Commun, sous quelque forme que ce soit, en faveur des indigents atteints de démence sénile. La section, en effet, n'a pas examiné cette question sous l'angle de l'extension éventuelle des interventions du Fonds Commun aux malades séjournant dans les hospices ou soignés à domicile.

En ce qui concerne la poliomyélite, les avis des membres étaient divergents: les uns pensaient qu'une telle mesure serait hautement désirable, tandis que d'autres estimaient qu'on se trouvait ici en présence d'une maladie qui, par sa nature, devrait faire l'objet des interventions de l'assurance maladie.

Quoi qu'il en soit, l'Assemblée générale du dit Conseil sera invitée à statuer sur tous les aspects de ces deux problèmes.

9e QUESTION :

Où en est la revision de la loi de 1818 sur l'exercice de l'art de guérir?

RÉPONSE :

Les études préliminaires semblent indiquer qu'il faut envisager, non pas l'abrogation de la loi de 1818 et le vote d'un texte entièrement nouveau, mais la revision et l'adaptation des dispositions légales existantes.

Par ailleurs, des considérations d'opportunité plaident pour une solution fragmentaire du problème. Un projet de loi sur le cumul médico-pharmaceutique est actuellement soumis au Conseil d'Etat. De plus, la préparation d'un projet sur le commerce des spécialités pharmaceutiques est fort avancée.

Concurremment avec les études du département, la Société Belge de Médecine Légale examine la question et, lorsque l'état d'avancement des travaux entrepris de part et d'autre le permettra, je ne manquerai pas de saisir le Parlement d'un projet tendant à modifier la législation actuelle.

10e QUESTION :

Quelles sont les dispositions et règles qui ont été prises en application de la loi sanitaire du 1er septembre 1945?

RÉPONSE :

Les dispositions suivantes ont été prises en application de la loi sanitaire du 1er septembre 1945 :

1° Arrêté du Régent du 6 février 1946, relatif à la prophylaxie des maladies transmissibles;

2° Arrêté du Régent du 6 février 1946, rendant obligatoire la vaccination antivariolique;

3° Arrêté du Régent du 15 juillet 1946, rendant obligatoire la déclaration de la diarrhée cholériforme des nourrissons.

11e QUESTION :

Où en est la question du Code de déontologie établi par le Conseil de l'Ordre des Médecins et rendu obligatoire (plainte de MM. Rolin et Janson au Conseil d'Etat).

ANTWOORD :

Het departement staat machteloos tegenover de Orde der Geneesheren. Deze kon dus haar Codex van plichtenleer in volle vrijheid opstellen. Over de punten die kunnen gecritiseerd worden zal de rechterlijke overheid ten slotte uitspraak doen, hetzij naar aanleiding van het instellen van een disciplinaire vordering bij verhaal in verbreking, hetzij naar aanleiding van een rechtsvordering ingesteld door praktizerende geneesheren of organismen, die zullen beweren een nadeel te ondergaan uit hoofde van de toepassing van sommige bepalingen.

Wat de klacht van de heren Rolin en Janson aangaande de kliniek Cesar De Paepe betreft, is de zaak nog steeds bij de Raad van State aangehangen.

12^e VRAAG :

Ik ben van mening dat de wettelijke bepalingen voor de tandtechnici te streng werden toegepast. Zekere categorieën van tandtechnici verdienen dat aan hun eisen een gunstig gevolg zou gegeven worden.

Verschillende wetsvoorstellen die van het Parlement uitgingen werden in die zin neergelegd.

Kan het Ministerie van Volksgezondheid aangaande dit belangrijk vraagstuk van de tandtechnici geen wetsontwerp voorleggen waarin de inzichten van de Regering bepaald worden ?

ANTWOORD :

Bij de wetgeving van 1929 werd de tandheelkunde van haar definitief statuut voorzien en meteen werd een einde gemaakt aan de lastige tandheekkundige kwestie. In een geest van verzoening heeft zij een allerlaatste overgangsperiode van vijf jaar toegestaan, waarna de reeks der examens tot afwijking onherroepelijk moest gesloten zijn.

Sedert twintig jaar wordt de Regering geregeld met eisen overstelpt, ten einde te verkrijgen dat opnieuw toelatingen zouden gedaan worden aan deze of gene categorie van tandtechnici. Tot hertoe werd geen enkel parlementair initiatief, dat in de loop der tijden de hoe langer hoe meer overdreven aanspraken der tandtechnici inwilligde, tot een goed einde gebracht.

Thans zijn bij het Parlement drie voorstellen aangehangen : bij de Senaat, dat van de heren Van Eyndonck-Massonnet en dat van de heer de la Vallée-Poussin; bij de Kamer, dat van de heer Demuyter. Al die voorstellen uiteten het verlangen van de tandtechnici om hetzij rechtstreeks, hetzij langs de vrije prothese om, de tandheelkunde te beoefenen. Zo men om het even welk voorstel inwilligt, dat het zo geduldig voorbereid statuut zou compromitteren, zou de oplossing van de tandheekkundige kwestie op de lange baan geschoven worden en het beroep, waarvan het universitair karakter eenparig erkend werd, voor altijd onteerd worden. Daarenboven ware het een merklijke achteruitgang op het gebied van de geneeskundige wetenschappen en van de geneeskunst, waarvan de tandheelkunde een integrerend deel is.

Ik herinner het achtbaar lid eraan dat de Academiën voor Geneeskunde, de Universiteiten, het Departement van Openbaar Onderwijs en de beroepsverenigingen zich verzet hebben en zich nog steeds verzetten tegen al de tot hertoe ingediende wetsvoorstellen.

RÉPONSE :

Le département est sans pouvoir vis-à-vis de l'Ordre des Médecins. Celui-ci a donc pu rédiger son code de déontologie en toute indépendance. Les points qui pourraient donner lieu à critique finiront par être appréciés par l'autorité judiciaire, soit à l'occasion de l'exercice de l'action disciplinaire en cas de recours en cassation, soit à l'occasion d'une action portée devant les tribunaux par des praticiens ou organismes qui prétendent subir un préjudice du fait de l'application de certaines dispositions.

En ce qui concerne la plainte de MM. Rolin et Janson visant la clinique César De Paepe, l'affaire est toujours pendante devant le Conseil d'Etat.

12e QUESTION :

J'estime que les dispositions légales ont été appliquées trop durement aux médecins-dentistes. Certaines catégories de mécaniciens méritent qu'on fasse un sort honorable à leurs revendications.

Plusieurs propositions de loi d'initiative parlementaire ont été déposées en ce sens.

Le Département de la Santé Publique ne peut-il déposer un projet de loi qui fixe les intentions du Gouvernement dans cet important problème des mécaniciens-dentistes ?

RÉPONSE :

Le législateur de 1929 a entendu donner à la dentisterie son statut définitif et mettre le point final à l'irritante question dentaire. Mû par un sentiment de conciliation, il a consenti une ultime période transitoire de cinq années, au terme de laquelle la série des épreuves dérogatoires devait être irrémédiablement close.

Depuis vingt ans, le Gouvernement est assailli périodiquement de revendications tendant à voir ouvrir à nouveau l'ère des concessions en faveur de l'une ou l'autre catégorie de mécaniciens. Jusqu'à présent, aucune des initiatives parlementaire qui, au fil du temps, ont répondu aux prétentions de plus en plus exagérées des mécaniciens, n'a abouti.

Le Parlement est saisi, pour le moment, de trois propositions : au Sénat, celle de MM. Van Eyndonck-Massonnet et celle de M. de la Vallée-Poussin; à la Chambre, celle de M. Demuyter. Toutes marquent ce désir des mécaniciens d'accéder à l'exercice de l'art dentaire, soit directement, soit par le palier de la prothèse libre. Accueillir l'une quelconque de ces propositions, qui sont de nature à compromettre tout l'édifice d'un statut si patiemment élaboré, serait éterniser la question dentaire et avilir à tout jamais une profession dont le caractère universitaire a été unanimement reconnu. Ce serait au surplus marquer un net recul dans le domaine des sciences médicales et de l'art de guérir, dont la dentisterie est partie intégrante.

Je rappelle à l'honorable membre que toutes les propositions de loi déposées jusqu'ici ont rencontré et rencontrent toujours une nette opposition des Académies de Médecine, des Universités, du Département de l'Instruction publique, des associations professionnelles.

13e VRAAG :

Op het huidig ogenblik verleent het departement geen toelagen meer aan de werken tot aanleg, uitbreiding of aanpassing van kerkhoven. Welke zijn de redenen die het departement hebben aangezet tot het treffen van dergelijke maatregel?

ANTWOORD :

Tijdens de dienstjaren 1949 en 1950 werden, gezien het aantal ontwerpen die werden voorgelegd, onvoldoende kredieten ter beschikking gesteld van het departement.

Inderdaad, in 1949 werden slechts 300 miljoen uitgetrokken op de buitengewone begroting van Volksgezondheid, terwijl het totaal der uit te voeren werken op ongeveer 4 milliard frank werd geraamd.

In deze omstandigheden, zag mijn achtbare voorganger zich verplicht voorlopig het verlenen van toelagen voor werken aan kerkhoven te schorsen.

In 1950, kon het departement slechts over 550 miljoen beschikken. Dit krediet werd toegewezen aan de eerst ingediende en meest dringend uit te voeren ontwerpen. Nogmaals zagen de werken aan kerkhoven zich een toelage onzegd.

Deze handelwijze wordt gestaafd door het feit dat in vele gevallen de kerkhoven een belangrijke bron van inkomsten voor de ondergeschikte besturen uitmaken. Deze categorie van werken genoot ten andere reeds vóór 1940 geen financiële tussenkomst meer van de Staat.

14^e VRAAG :

In het antwoord gegeven op de parlementaire vraag n° 4 gesteld door de heer Volksvertegenwoordiger Brunfaut, op 29 November 1950, heeft het departement vermeld hetgeen volgt :

« — Andere zweminrichtingen die thans in aanleg zijn werden in de onderstaande lijst niet vermeld om de enige reden dat nog geen datum kan vastgesteld worden waarop ze zullen voltooid zijn en bijgevolg in gebruik zullen gesteld worden. »

Zou de heer Minister mij de lijst van deze zwembaden willen laten worden evenals de eventuele datum van voltooiing?

ANTWOORD :

Het achtbaar lid gelieve in hiernavolgende tabel de lijst te vinden der zwemkommen die thans in aanleg zijn en niet vermeld werden in het antwoord op de parlementaire vraag n° 4, gesteld door de heer Volksvertegenwoordiger Brunfaut in datum van 29 November 1950.

Het is niet mogelijk, zelfs niet bij benadering, de voltooiingsdatum dezer werken vast te stellen daar hun uitvoering ondergeschikt is, enerzijds aan de kredieten die ter beschikking van het departement zullen gesteld worden en anderzijds aan de spoed waarmee de gemeentebesturen de gedeeltelijke nog niet goedgekeurde ontwerpen zullen opstellen.

13e QUESTION :

Le département n'accorde plus d'intervention financière en faveur des travaux d'établissement, d'agrandissement ou d'aménagement de cimetières.

Quels sont les motifs qui ont incité le département à prendre cette décision ?

RÉPONSE :

Au cours des exercices 1949 et 1950, des crédits nettement insuffisants, eu égard au nombre de projets qui lui étaient soumis, furent mis à la disposition du département.

En effet, en 1949, 300 millions seulement furent inscrits au budget extraordinaire de la Santé Publique, alors que l'ensemble des travaux à réaliser était estimé à quelque 4 milliards de francs.

Dans ces conditions, mon honorable prédécesseur se vit contraint de suspendre momentanément l'octroi des subides pour les travaux aux cimetières.

En 1950, le département ne put disposer que de 550 millions. Ceux-ci furent répartis en tenant compte de l'ancienneté et de l'urgence des projets. Encore une fois, les cimetières durent être écartés.

En agissant ainsi, j'ai tenu compte de ce que, dans bien des cas, les cimetières procurent aux administrations subordonnées des ressources appréciables. Cette catégorie de travaux ne bénéficierait d'ailleurs plus de l'aide financière de l'Etat avant 1940.

14e QUESTION :

Dans sa réponse à la question parlementaire posée par M. le Député Brunfaut, en date du 29 novembre 1950, le département a signalé ce qui suit :

« — D'autres piscines qui sont actuellement en voie de construction n'ont pas été renseignées dans la liste ci-dessous, pour la seule raison qu'aucune date ne peut encore être fixée pour leur achèvement et partant pour leur mise en service. »

M. le Ministre voudrait-il me faire connaître la liste de ces piscines et la date probable de leur achèvement ?

RÉPONSE :

L'honorable membre est prié de trouver dans le tableau ci-après la liste des bassins de natation actuellement en voie de construction et qui n'ont pas été renseignés dans la réponse à la question parlementaire n° 4 posée par M. le Député Brunfaut en date du 29 novembre 1950.

Il n'est pas possible de fixer une date même approximative pour l'achèvement de certains de ces travaux, étant donné que leur exécution est en fonction directe des crédits qui seront mis à la disposition du département, d'une part, et, d'autre part, de la diligence avec laquelle les services communaux élaboreront les projets partiels non encore approuvés.

Gemeenten	Aard der werken.	Voltooiing der werken (Voorzien).
Brussel.	Bouwen van een overdekte zwemkom.	—
Schaerbeek.	Voltooiingswerken aan de zwemkom.	—
Elsene.	Verbeteringswerken aan de zwemkom.	1951
Wetteren.	Openluchtzwemkom — Voltooiingswerken.	—
Sint-Niklaas.	Overdekte zwemkom.	—
Kortrijk.	Openluchtzwemkom — Verbeteringswerken.	1952
Izegem.	Overdekte zwemkom. — Voltooiingswerken.	—
Mechelen.	Verbeteringswerken aan de zuiveringsinstallatie aan de zwemkom.	1951
La Louvière.	Bouwen van een overdekte zwemkom.	—
Bergen.	Inrichten van de zwemkom.	1951
Spa.	Openluchtzwemkom (Domaine « La Fraîneuse »).	—
Hoei.	Bouwen van een openluchtzwemkom.	—
Stavelot.	Openluchtzwemkom.	1952
Dinant.	Bouwen van een openluchtzwemkom.	—

15° VRAAG :

1° Is het aantal stalen longen, gebruikt in de strijd tegen de kinderverlamming in België, voldoende?

2° Wat is er van het langs de radio bijeengebracht fonds voor « De Geluksketen », (materiële hulp aan de kinderverlamminglijders) geworden? — Welke werken houden er zich mede bezig? — Welke werken hebben die subsidies genoten?

Kan « L'Amicale des Handicapés » (Quai God. Kurth, te Luik) deze subsidies niet genieten?

3° Houdt het departement zich bezig met de morele en materiële heropvoeding van de slachtoffers der kinderverlamming?

ANTWOORD :

1° Het Departement kent de verschillende universitaire en private ziekenhuizen van het land waaraan de 22 stalen longen werden toevertrouwd. Zekere private werken bezitten er, doch onze diensten kregen hiervan geen kennis. In elk geval is het aantal beschikbare toestellen voldoende om de nodige zorgen met spoed toe te dienen in geval van verschijnselen van kinderverlamming zoals er zich onlangs hebben voorgedaan.

De dienst van de Gezondheidsinspectie gaat geregeld de staat van onderhoud van die stalen longen na, daar ze soms maanden en soms jaren niet in gebruik genomen worden.

2° De Geluksketen werd door het N. I. R. en het Nationaal Werk ter bestrijding van de Kinderverlamming dat een privaat en niet gesubsidieerd werk is, ingericht. De verzamelde fondsen werden aan dit privaat instituut, buiten enige bemoeiing van het Departement, overgemaakt.

Communes	Nature des travaux.	Achèvement des travaux (Prévision).
Bruxelles.	Construction d'une piscine couverte.	—
Schaerbeek.	Travaux de parachèvement au bassin de natation.	—
Ixelles.	Travaux d'amélioration à la piscine.	1951
Wetteren.	Bassin de natation : travaux de parachèvement.	—
St-Nicolas.	Bassin de natation couvert.	—
Courtrai.	Bassin de natation en plein air — travaux d'amélioration.	1952
Izegem.	Bassin de natation couvert — travaux de parachèvement.	—
Malines.	Travaux d'amélioration des installations d'épuration au bassin de natation.	1951
La Louvière.	Construction d'un bassin de natation couvert.	—
Mons.	Aménagement du bassin de natation.	1951
Spa.	Piscine en plein air (Domaine « La Fraîneuse »).	—
Huy.	Construction d'une piscine en plein air.	—
Stavelot.	Piscine en plein air.	1952
Dinant.	Construction d'un bassin de natation ouvert.	—

15° QUESTION :

1° Les poumons d'acier employés dans la lutte contre la poliomyélite existent-ils en nombre suffisant en Belgique?

2° Que sont devenus les fonds récoltés par radio pour la Chaîne du Bonheur (aide matérielle aux malades de la poliomyélite)? — Quelles œuvres s'en occupent? — Quels ont été les bénéficiaires de ces subsides?

L'Amicale des Handicapés (Quai God. Kurth, à Liège) ne peut-elle émarquer à ces subsides?

3° Le département s'occupe-t-il de la réadaptation morale et matérielle des victimes de la poliomyélite?

RÉPONSE :

1° Le Département connaît l'emplacement de 22 poumons d'acier répartis dans les différents hôpitaux universitaires et privés du pays. Certaines œuvres privées en possèdent, qui n'ont pas été renseignés à nos services. De toute façon, le nombre de ses appareils est actuellement suffisant pour permettre de donner les soins urgents lors des poussées de poliomyélite telles que nous en avons connues récemment.

Le service de l'Inspection de l'Hygiène Publique s'informe régulièrement de l'état d'entretien de ces poumons d'acier, car ces derniers restent durant de longs mois et même parfois pendant plus d'un an sans être employés.

2° La Chaîne du Bonheur avait été organisée par l'I. N. R. et la Ligue Nationale Belge contre la Poliomyélite, œuvre privée et non subsidiée. Les fonds récoltés ont été versés à cette institution privée en dehors de toute intervention du Département.

Volgens de ingewonnen inlichtingen, zou een deel der fondsen, mits zekere voorwaarden, aangewend worden tot het leveren om niet of tegen verminderde prijs van kunstledematen of vervoermiddelen aan de kinderen wier ouders niet in staat zijn deze apparaten aan te kopen.

Een ander deel van deze fondsen zou aangewend worden om in de verzorgingskosten in het gezondheidscentrum van het Werk en in de gespecialiseerde centra voor de door de verlamming aangetaste Belgische kinderen tussen te komen.

De vraag of « l'Amicale des Handicapés » (Quai God. Kurth, te Luik) van de tussenkomst van de Liga kan genieten, zou aan deze laatste, Linthoutstraat, 130, te Etterbeek, dienen gevraagd.

3° De morele en materiële wederaanpassing van de slachtoffers der kinderverlamming hangt voor het ogenblik af van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg (Nationaal Fonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit).

16° VRAAG :

Bestaat er geen ontwerp op de controle der eetwaren ?

Oordeelt het departement niet dat het nuttig zou zijn dit ontwerp neer te leggen ?

ANTWOORD :

Een wetsontwerp betreffende de eetwaren en genotmiddelen werd bij de Senaat ingediend de 29 Juli 1948 (stuk n° 502).

Het is ten gevolge van de Kamerontbinding vervallen.

Het is tot heden niet nodig gebleken dit wetsontwerp terug in te dienen.

Er werd contact genomen met de Nederlandse en Luxemburgse autoriteiten ten einde tot de unificatie der wetgeving in zake eetwaren in de drie Beneluxlanden te komen.

Het resultaat van deze contactname zou wel wijzigingen aan het wetsontwerp (stuk n° 502) kunnen medebrengen.

17° VRAAG :

De textielnijverheid van Verviers en omstreken kent thans een bijzondere bloeiperiode. De Vesder wordt hoofdzakelijk bezoedeld door de afvalwaters van de wolwasserijen.

Wordt het huidig ogenblik niet geschikt geacht om aan deze nijverheid een financiële tussenkomst in de bouwkosten van zuiveringsstations op te leggen of ten minste om deze fabrieken te verplichten op eigen kosten de zuiveringsinstallaties voor hun eigen bedrijfswaters te bouwen?

ANTWOORD :

Het spreekt vanzelf dat een werkelijke financiële tussenkomst voor de zuivering van het afvalwater aan de fabrieken, die door hun bedrijvigheid het water bezoedelen, zal gevraagd worden.

Nochtans, gelet op de technische moeilijkheden van het probleem, heeft men tot heden geen praktische oplossing kunnen voorstellen.

De principes van de oplossing die namelijk voor de Vesder dient gekozen te worden dienen voorafgaandelijk bepaald te worden met de medewerking van een gemengde technische Commissie, die eerstdaags zal ingesteld worden.

D'après les renseignements recueillis, une partie des fonds serait consacrée, sous certaines conditions, à la fourniture gratuite ou à prix réduit d'appareils de prothèse ou de locomotion aux enfants dont les parents ne peuvent pas supporter les frais d'achat de tels appareils.

Une autre partie des fonds serait consacrée à l'intervention dans les frais de soignage, au centre médical de la Ligue et dans les centres spécialisés, des enfants belges atteints de poliomyélite.

La question de savoir si l'Amicale des Handicapés (Quai God. Kurth, à Liège) peut bénéficier des interventions de la Ligue devrait être adressée à cette dernière, 130, rue de Linthout, à Etterbeek.

3° La réadaptation morale et matérielle des victimes de la poliomyélite dans l'état actuel de notre organisation relève du Ministère du Travail et de Prévoyance Sociale (Fonds National d'Assurances Maladie et Invalidité).

16° QUESTION :

N'existe-t-il pas un projet sur le contrôle des denrées alimentaires ?

Le département n'estime-t-il pas utile de déposer ce projet ?

RÉPONSE :

Un projet de loi sur les denrées alimentaires et produits usuels a été déposé au Sénat le 29 juillet 1948 (document n° 502).

Il est devenu caduc par suite de la dissolution des Chambres.

Il n'a pas paru opportun jusqu'à présent de réintroduire ce projet.

Des contacts ont eu lieu avec les autorités néerlandaises et grand-ducales en vue de l'unification des législations relatives aux denrées alimentaires dans les trois pays de Benelux.

Les résultats de ces travaux pourraient rendre nécessaires des modifications au projet de loi (document n° 502).

17° QUESTION :

L'industrie textile de la région verviétoise connaît actuellement une période de prospérité. La Vesdre est surtout polluée par les eaux résiduaires des usines de lavage de laine.

Le moment ne serait-il pas opportun pour imposer à nos industries, soit une intervention financière dans le coût de la construction des usines d'épuration requises, soit l'obligation d'établir à leurs frais des installations d'épuration pour leurs propres eaux résiduaires ?

RÉPONSE :

Il va de soi qu'une contribution effective à l'épuration des eaux résiduaires sera demandée aux usines qui, par leur activité, contribuent à la pollution des eaux.

Toutefois, aucune solution pratique n'a pu être prônée jusqu'à présent, étant données les difficultés techniques du problème.

Les principes de la solution d'ensemble à adopter notamment pour la Vesdre doivent être définis avec la collaboration d'un Comité technique mixte qui sera constitué prochainement.

18e VRAAG :

Sedert vele jaren wordt de Lignebeek bezoedeld door de afvalwaters van het gistingbedrijf van Wagnelée.

Welke zijn de door het departement ontworpen maatregelen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan deze toestand ?

ANTWOORD :

Mijn departement beijvert zich om, in samenwerking met de betrokken firma, het ingewikkeld probleem dat de zuivering der vinassen van gistfabrieken stelt, definitief op te lossen. Belangrijke proeven zijn thans aan de gang; zij zullen toelaten de maatregelen te bepalen die moeten getroffen worden. Alles laat voorzien dat in de loop van dit jaar de bestaande installatie zal verbeterd worden in zulke mate dat volledige voldoening bekomen wordt.

19^e VRAAG :

Het Departement van Volksgezondheid heeft in zijn dienst oningewijde vleeskeurders waaronder enkele beenhouwers zijn.

Van de aldus gebezigde methode kan niet veel goeds verwacht worden.

ANTWOORD :

Het departement maakt werkelijk gebruik van controleurs van de vleeshandel die voor het merendeel leken zijn maar, in tegenstelling met hetgeen het lid beweert, is geen enkele onder hen beenhouwer.

De door deze beambten in de strijd tegen de sluikhandel in vlees behaalde resultaten zijn zeer bemoedigend.

De aan de controleurs van de vleeshandel toevertrouwde opdracht is van gerechtelijke aard (opsporen van sluikslachtingen en sluikverkoop, opzoeken van valse stemfels, enz.) die geenszins verenigbaar is met de waardigheid verbonden aan de graad van doctor in de veeartsenijkunde.

De veeartsen kunnen nochtans naar voornoemde betrekking dingen en ze bekomen.

Het wetsontwerp op de vleeskeuring en de vleeshandel voorziet, in al de gemeenten, de inspectie van de verkoop door veeartsen.

20^e VRAAG :

Welk is het totaal aantal :

- a) openbare slachthuizen;
- b) private slachthuizen;
- c) private slachterijen.

door het departement erkend sedert de bevrijding ?

* ANTWOORD :

Totaal aantal :

- a) der openbare slachthuizen : 109 (inbegrepen de openbare slachthuizen die bestonden vóór de oorlog);
- b) der particuliere slachthuizen : 106;
- c) der private slachterijen : 603.

18e QUESTION :

Depuis de nombreuses années, les eaux de la Ligne sont polluées par les eaux résiduaires d'une distillerie de Wagnelée.

Quelles sont les mesures que le département compte prendre pour mettre à bref délai un terme à cette situation ?

RÉPONSE :

Mon département s'attache, en collaboration avec la firme en cause, à résoudre définitivement le problème délicat que constitue l'épuration des vinasses de levurerie. Des essais importants sont en cours; ils permettront d'arrêter les mesures à prendre. Tout laisse prévoir qu'au cours de cette année, l'installation existante sera améliorée au point de donner entièrement satisfaction.

19e QUESTION :

Le Département de la Santé Publique utilise des contrôleurs des viandes qui sont profanes et parmi lesquels quelques bouchers.

Aucun bon résultat ne peut être atteint en employant cette méthode.

RÉPONSE :

Le département utilise effectivement des contrôleurs du commerce des viandes qui sont pour la plupart des profanes mais, contrairement à ce qu'affirme l'honorable membre, aucun de ceux-ci n'est boucher.

Les résultats obtenus par ces agents dans la lutte contre le commerce clandestin de la viande sont très encourageants.

La mission confiée aux contrôleurs du commerce des viandes est une mission policière (recherche des abatages et des débits clandestins; dépistage des fausses estampilles, etc.) qui n'est nullement compatible avec la dignité du grade de docteur en médecine vétérinaire.

Toutefois, les médecins vétérinaires peuvent postuler et obtenir l'emploi précité.

Le projet de loi sur l'expertise et le commerce des viandes prévoit, dans toutes les communes, l'inspection des débits par des médecins vétérinaires.

20e QUESTION :

Quel est le nombre total :

- a) d'abattoirs publics;
- b) d'abattoirs privés;
- c) de tueries particulières.

reconnus par le département depuis la libération ?

RÉPONSE :

Nombre total :

- a) des abattoirs publics : 109 (y compris les abattoirs publics existant avant la guerre;
- b) des abattoirs particuliers : 106;
- c) des tueries privées : 603.

21e VRAAG :

Op welke wijze werden de subsidies voor de strijd tegen de tuberculose, welke voorzien zijn op de gewone begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, sedert 1945 verdeeld?

Welke zijn de reglementaire voorschriften die deze verdeling regelen?

ANTWOORD :

Verdeling van de toelagen voor tuberculosebestrijding, voorzien op de gewone begroting sinds 1945.

1. — *Werkings-toelagen aan sanatoria, preventoria, schiftings- en hospitalisatiecentra, en tehuizen voor beveiliging der kindsheid tegen de Tuberculose.*

— Tot einde 1948 kwam het departement van Volksgezondheid en van het Gezin tussen, langs het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose om in de prijs per dag onderhoud van de zieken verpleegd in de instellingen toebehorend of aan gesloten bij voornoemd Werk.

Deze tussenkomst was vastgesteld op :

- 7,50 fr. per dag en per zieke opgenomen in een sanatorium;
- 13 fr. per dag en per zieke opgenomen in een preventorium. Deze tussenkomst werd verhoogd met een of twee supplementen van een frank, indien de inrichting beschikt over een tandheelkundige dienst en/of over personeel bevoegd in de lichamelijke opvoeding;
- 5 fr. per dag en per zieke opgenomen in een schiftings- en hospitalisatiecentrum;
- 10 fr. per dag en per kind opgenomen in een tehuis voor beveiliging der kindsheid tegen de tuberculose.

De nodige kredieten werden ter beschikking gesteld van het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose en de uitbetalingen geschieden driemaandelijks, op voorlegging van gewone aangiften, gestaafd met lijsten waarop de namen der zieken voorkwamen.

Vanaf 1 Januari 1949, werden voornoemde tussenkomsten, ten voordele van de sociaal-verzekerden uitbetaald ten laste van het Departement van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De tussenkomst ten voordele van de niet-sociaal verzekerden, opgenomen in een preventorium, wordt uitbetaald ten laste van het Departement van Volksgezondheid, door tussenkomst van het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose, op vertoon van nominatieve lijsten en op dezelfde basis als hierboven uiteengezet. Mijn departement onderzoekt thans de mogelijkheid om tussen te komen voor de niet-sociaal verzekerden verblijvend in een sanatorium en in een schiftings- en hospitalisatiecentrum.

2. — *Anti-teringsdispensariums.*

Tot einde 1948 betaalde het departement aan het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose bij wijze van voorschot, provisionele toelagen, als Staatstussenkomst in de werkingskosten (d.i. personeelssweden, aankoop van materieel, huurkosten en onderhoud van gebouwen, enz.) van de dispensaria voor tuberculosebestrijding welke toebehoren of aangesloten zijn bij het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose. Het Werk was er toe gehouden, op het einde van elk dienstjaar, het gebruik van deze toelagen te rechtvaardigen en de kasbescheiden der gedane uitgaven in te dienen.

21e QUESTION :

Comment ont été répartis les subsides antituberculeux prévus au budget ordinaire du Ministère de la Santé Publique et de la Famille depuis 1945?

Quelles sont les dispositions réglementaires qui président à leur répartition?

RÉPONSE :

Répartition des subsides antituberculeux prévus au budget ordinaire depuis 1945.

1. — *Subsides de fonctionnement aux sanatoriums — préventoriums — centres de triage et d'hospitalisation et homes de préservation de l'enfance.*

— Jusqu'à fin 1948, le département de la Santé publique et de la Famille a liquidé, par les soins de l'Œuvre Nationale Belge de Défense contre la Tuberculose, une intervention dans le prix de la journée d'entretien des malades hospitalisés dans les établissements appartenant ou affiliés à l'Œuvre.

Cette intervention était fixée à :

- 7,50 fr. par jour et par malade hospitalisé en sanatorium;
- 13 fr. par jour et par malade hospitalisé en préventorium, avec une majoration d'une partie mobile de 2 fr. se décomposant en 2 suppléments de 1 fr. si l'établissement disposait d'un service dentaire et/ou du personnel qualifié pour l'éducation physique;
- 5 fr. par jour et par malade hospitalisé dans un centre de triage et d'hospitalisation;
- 10 fr. par jour et par enfant séjournant dans un home de préservation de l'enfance contre la tuberculose.

Les crédits nécessaires étaient mis à la disposition de l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose et les liquidations se faisaient trimestriellement, sur simples déclarations, accompagnées des listes nominatives des malades hospitalisés.

A partir du 1er janvier 1949, les interventions précitées en faveur des assurés sociaux sont liquidées à charge du budget du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Les interventions en faveur des non-assurés sociaux hospitalisés en préventorium sont liquidées à charge du budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille, par l'intermédiaire de l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose, sur présentation des listes nominatives et sur la même base que précédemment. Mon département examine en ce moment la possibilité d'intervenir pour les non-assurés sociaux séjournant en sanatorium et dans les centres de triage et d'hospitalisation.

2. — *Dispensaires antituberculeux.*

Jusqu'à fin 1948, le département a liquidé par anticipation à l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose, des subsides provisionnels à titre d'intervention de l'Etat dans les frais de fonctionnement (c'est-à-dire traitements de personnel, achat de matériel, loyer ou entretien d'immeubles, etc.) des dispensaires antituberculeux appartenant ou affiliés à l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose. L'Œuvre devait, à la fin de chaque exercice budgétaire, justifier l'emploi de ces subsides et produire les pièces comptables relatives aux dépenses effectuées.

Vanaf 1 Januari 1949 zijn de dispensaria voor tuberculosebestrijding onderworpen aan de reglementering vastgesteld bij het Regentsbesluit van 30 October 1948, houdende vaststelling van het bedrag van de subsidies en van de wijze waarop zij aan de dispensaria dienen uitgekeerd (*Staatsblad* van 18 November 1948) en door het ministerieel uitvoeringsbesluit van 4 November 1948 (*Staatsblad* van 28 November 1948). Het bedrag der toelagen wordt berekend op basis van de uitgevoerde prestaties.

3. — *Toelagen aan de rondreizende radiologische diensten.*

De toekenning van subsidies aan deze diensten werd voor het eerst gereguleerd door de bepalingen van het Regentsbesluit van 30 October 1948, betreffende de Gezondheidscentra (*Staatsblad* van 15-16-17 November 1948) en door het ministerieel toepassingsbesluit van 12 Februari 1949 (*Staatsblad* van 7-8 Maart 1949).

De tussenkomst bedraagt 17 fr. per radioscopisch of radiophotografisch onderzoek.

4. — *Inenting door het B. C. G.*

In afwachting dat een organiek reglement ter zake genomen wordt, werd in 1949 een forfaitaire toelage van 150.000 fr. toegekend aan het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose tot inzet van zijn koepok-inentingscampagne met de B. C. G. Voor 1950 wordt een toelage van 200.000 frank voorgesteld.

5. — *Inspectie der anti-teringinstellingen.*

Krachtens het Regentsbesluit van 30 October 1948, wordt aan het Belgisch Nationaal Werk tot bestrijding der Tuberculose jaarlijks een forfaitaire toelage van 1.500.000 fr. toegekend om de werkingskosten te dekken van de inspectiedienst der anti-teringinstellingen.

6. — *Gezondheidscentra.*

De gezondheidscentra die het opsporen en de prophylaxe van de tuberculose verzekeren, en die voldoen aan de voorwaarden vastgesteld bij het Regentsbesluit van 30 October 1948 (*Staatsblad* van 15-16-17 November 1948), en bij het ministerieel besluit van 3 November 1948 (*Staatsblad* van 28 November 1948), kunnen de volgende toelagen genieten :

- a) 80 fr. per geleverde prestatie; de eenheid van prestatie is het klinisch en radiologisch onderzoek van de personen die zich op het gezondheidscentrum aanmelden;
- b) een toelage van 17 fr. per radioscopisch of radiophotografisch onderzoek, wanneer dit onafhankelijk van het klinisch onderzoek wordt uitgevoerd.

22° VRAAG :

Welk is het aantal ingediende vragen voor erkenning van Gezondheidscentra :

- 1° wat de nieuwbouw betreft ?
- 2° wat de werking betreft ?

ANTWOORD :

Het aantal ingediende vragen voor erkenning van Gezondheidscentra bedraagt :

- 1° Wat de *nieuwbouw* betreft : 18.
- 2° Wat de *werking* betreft : 31.

A partir du 1er janvier 1949, les dispensaires antituberculeux sont soumis à la réglementation fixée par l'arrêté du Régent du 30 octobre 1948 fixant le mode et le montant des subventions à allouer aux dispensaires antituberculeux (*Moniteur* du 18 novembre 1948) et par l'arrêté ministériel d'exécution du 4 novembre 1948 (*Moniteur* du 28 novembre 1948). Le montant des subsides est calculé sur la base des prestations effectuées.

3. — *Subsides aux services itinérants de radiologie.*

L'octroi des subsides aux services précités est réglementé pour la première fois par les dispositions de l'arrêté du Régent du 30 octobre 1948 sur les centres de santé (*Moniteur* des 15-16-17 novembre 1948) et par celles de l'arrêté ministériel d'application du 12 février 1949 (*Moniteur* des 7-8 mars 1949).

La subvention allouée est de 17 fr. par examen radioscopique ou radiophotographique.

4. — *Vaccination par le B. C. G.*

Un subside forfaitaire de 150.000 fr. a été alloué en 1949 à l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose pour sa campagne de vaccination par le B. C. G., en attendant l'entrée en vigueur d'un règlement organique. Pour 1950, j'ai proposé un subside de 200.000 fr.

5. — *Inspection des établissements antituberculeux.*

En vertu des dispositions de l'arrêté du Régent du 30 octobre 1948, un subside forfaitaire annuel de 1.500.000 fr. est alloué à l'Œuvre Nationale Belge de défense contre la Tuberculose pour couvrir les frais de fonctionnement du service d'inspection des établissements antituberculeux.

6. — *Centres de Santé.*

Les centres de santé assurant le dépistage et la prophylaxie de la tuberculose et qui répondent aux conditions déterminées par l'arrêté du Régent du 30 octobre 1948 (*Moniteur* des 15-16-17 novembre 1948), et par l'arrêté ministériel du 3 novembre 1948 (*Moniteur* du 28 novembre 1948) peuvent bénéficier des subventions suivantes :

- a) 80 fr. par prestation effectuée, l'unité de prestation étant l'examen clinique et radiologique des personnes qui se présentent au centre de santé;
- b) une subvention de 17 fr. par examen radioscopique ou radiophotographique lorsque celui-ci est réalisé indépendamment de l'examen clinique.

22° QUESTION :

Quel est le nombre de demandes d'agrément introduites pour les Centres de Santé :

- 1° au point de vue de la construction ?
- 2° au point de vue du fonctionnement ?

RÉPONSE :

Le nombre de demandes d'agrément introduites pour les Centres de Santé s'élève :

- 1° Au point de vue de la *construction*, à 18;
- 2° Au point de vue du *fonctionnement*, à 31.

Aan 6 centra werd de erkenning verleend; 6 werden geweigerd.

Twintig aanvragen zijn in behandeling.

23e VRAAG :

Welk is, voor de laatste 15 jaren, het percentage van de zuigelingensterfte in de eerste 12 levensmaanden?

ANTWOORD :

Gedurende de laatste 15 jaren was de zuigelingensterfte in de eerste twaalf maanden :

In 1935	7,70 %
1936	7,90 %
1937	7,40 %
1938	7,30 %
1939	7,35 %
1940	8,87 %
1941	8,52 %
1942	7,80 %
1943	6,79 %
1944	7,65 %
1945	9,25 %
1946	6,67 %
1947	6,00 %
1948	5,03 %
1949	4,77 %
1950	nog niet gekend

24^e VRAAG :

Iedereen erkent dat 90 % van diegenen die bouwen volgens de wet De Taeye een lening moeten kunnen aangaan. Het is dus noodzakelijk dat de kredietmaatschappijen over de nodige fondsen beschikken om te voldoen aan de vragen der candidaat-bouwers.

Gelieve per maand over het jaar 1950 te laten kennen het bedrag der sommen ter beschikking gesteld door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas aan de kredietmaatschappijen. In de mate van het mogelijke, gelieve ook gegevens te verstrekken betreffende de vooruitzichten voor het jaar 1951 in zake kredietverlening door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

ANTWOORD :

De onderstaande tabel vermeldt de sommen welke, maand per maand, in 1950, door de « Algemene Spaar- en Lijfrentekas » aan de door haar aangenomen kredietvennootschappen zijn voorgeschoten geworden :

1950	
Januari	137.398.000
Februari	81.868.000
Maart	155.943.000
April	221.196.000
Mei	187.534.000
Juni	226.311.000
Juli	298.369.000
Augustus	211.708.000
September	350.742.000
October	169.507.000
November	163.143.000
December	160.162.000
	2.363.881.000

De ce nombre, 6 centres ont été agréés et 6 refusés.

Vingt demandes sont à l'examen.

23e QUESTION :

Quel est, pour les 15 dernières années, le pourcentage de la mortalité chez les nourrissons, dans les douze premiers mois de vie ?

RÉPONSE :

Durant les 15 dernières années, le pourcentage de la mortalité des nourrissons, dans les douze premiers mois de vie fut :

En 1935	7,70 %
1936	7,90 %
1937	7,40 %
1938	7,30 %
1939	7,35 %
1940	8,87 %
1941	8,52 %
1942	7,80 %
1943	6,79 %
1944	7,65 %
1945	9,25 %
1946	6,67 %
1947	6,00 %
1948	5,03 %
1949	4,77 %
1950	non encore connu

24e QUESTION :

Chacun sait que 90 % des personnes désireuses de construire avec le bénéfice de la loi De Taeye sont obligées de faire un emprunt. Il est par conséquent nécessaire que les sociétés de crédit disposent de fonds suffisants pour pouvoir satisfaire à toutes les demandes des candidats-construteurs.

Veuillez me faire connaître les sommes que la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite a mises chaque mois à la disposition des sociétés de crédit durant l'année 1950. Dans la mesure du possible, veuillez également me faire connaître les prévisions pour 1951 en ce qui concerne les avances de crédits à effectuer par la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite.

RÉPONSE :

Le tableau ci-après mentionne, mois par mois, pour 1950, les sommes qui ont été mises, à titre d'avances, par la « Caisse Générale d'Épargne et de Retraite », à la disposition des sociétés agréées par elle :

1950	
Janvier	137.398.000
Février	81.868.000
Mars	155.943.000
Avril	221.196.000
Mai	187.534.000
Juin	226.311.000
Juillet	298.369.000
Août	211.708.000
Septembre	350.742.000
October	169.507.000
November	163.143.000
Décembre	160.162.000
	2.363.881.000

Op grond van de thans voorzienbare gegevens, zullen die voorschotten, in 1951, ongeveer 107 miljoen per maand bedragen.

25e VRAAG :

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas heeft onlangs een omzendbrief aan de aangenomen maatschappijen gestuurd waarbij medegedeeld werd dat voortaan geen leningen voor aankoop van woningen meer zouden toegestaan worden. Zou de Algemene Spaar- en Lijfrentekas niet dienen uitgenodigd te worden bedoelde omzendbrief in te trekken?

ANTWOORD :

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de titularis van het Departement van Financiën noch tot de mijne de « Algemene Spaar- en Lijfrentekas » uit te nodigen tot het intrekken van haar onderrichtingen aan de door haar aangenomen kredietvennootschappen.

Het is het achtbaar lid niet onbekend dat slechts de algemene voorwaarden waaronder leningen op hypotheek voor het oprichten van huizen voor bescheiden mensen door middel van de beschikbaarheden van bedoelde kas worden toegestaan, overeenkomstig artikel 6 der wet van 9 Oogst 1889, aan de goedkeuring van de Minister van Financiën worden onderworpen.

De raad van beheer van bedoelde Kas is er uitsluitend toe gemachtigd te overwegen in welke mate deze beschikbaarheden tot soortgelijke verrichtingen onbezwaarlijk dienen aangewend te worden.

De « Algemene Spaar- en Lijfrentekas » heeft steeds, in al de mate van het mogelijke, blijk gegeven van de meeste bereidwilligheid om de politiek van de Regering in dit verband te steunen.

Het behoeft geen betoog dat zij slechts noodgedwongen, naar aanleiding van de tegenwoordige omstandigheden, in acht genomen de algemene toestanden van het spaarwezen, is overgegaan tot voorlopige en tijdelijke beperkingsmaatregelen in zake de verdere toekenning van geldvoorschotten voor nieuwe bouwleningen.

26^e VRAAG :

Welke zijn de verschillende Departementen die voordelen toekennen aan de Gezinnen?

Het ware belangrijk te vernemen :

- a) de toegekende voordelen;
- b) de gestelde voorwaarden of criteria tot toekenning of wettelijke of besluiten;
- c) de sinds de bevrijding uitgekeerde bedragen en deze voorkomen op de begroting 1951.

ANTWOORD :

Het is niet mogelijk, zelfs een benaderende opsomming van de voordelen, voorzien ten bate van de gezinnen in de verschillende ministeriële departementen, op te geven.

De zorg om het familiaal welzijn is inderdaad in verschillende domeinen afhankelijk van het Departement van Financiën, van dit van Economische Zaken, van Arbeid en Sociale Voorzorg, van Justitie, van Openbaar Onderwijs, van Landsverdediging en van Binnenlandse Zaken tot uiting gekomen.

Het opzoeken van de rechtstreekse en onrechtstreekse voordelen welke ten bate van de gezinnen voorzien zijn in de wettelijke en reglementaire teksten uitgaande van de verschillende ministeriële departementen is een werk

Sur la base des données actuellement prévisibles, ces avances de fonds seront, en 1951, de l'ordre de 107 millions de francs par mois.

25e QUESTION :

La Caisse générale d'Epargne et de Retraite a lancé dernièrement une circulaire signalant aux sociétés agréées qu'elle n'octroyerait plus de prêts pour l'achat de maisons. Ne devrait-elle pas être invitée à retirer la dite circulaire

RÉPONSE :

Il n'appartient au titulaire du Département des Finances, pas plus qu'à moi, d'inviter la « Caisse générale d'Epargne et de Retraite » à retirer les instructions qu'elle a données aux sociétés de crédit agréées par elle.

L'honorable membre n'ignore pas que seules les conditions générales des prêts hypothécaires à consentir sur les disponibilités de ladite Caisse, pour la construction d'habitations par des personnes de condition modeste, sont, conformément à l'article 6 de la loi du 9 août 1889, soumises à l'approbation du Ministre des Finances.

Le conseil d'administration de ladite Caisse a seul pouvoir pour apprécier dans quelle mesure il y a lieu de réserver sans inconvénient ces disponibilités à la réalisation de telles opérations.

La « Caisse générale d'Epargne et de Retraite » n'a pas cessé de témoigner, dans toute la mesure du possible, des meilleurs dispositions pour appuyer la politique du Gouvernement en la matière.

Point n'est besoin de démontrer qu'elle n'a pris — provisoirement et temporairement — des mesures de restriction quant à l'octroi de nouveaux prêts pour la construction d'immeubles que sous l'empire des circonstances présentes, et compte tenu de la situation générale de l'épargne.

26e QUESTION

Quels sont les divers Ministères donnant des avantages aux familles?

Il serait intéressant de connaître :

- a) les avantages accordées;
- b) les conditions exigées ou critères d'attributions, ou textes de lois ou arrêtés, avec dates;
- c) les sommes dépensées depuis la libération et celles prévues aux budgets de 1951.

RÉPONSE :

Il ne m'est pas possible de donner, même approximativement, un relevé des avantages prévus en faveur des familles dans les divers départements ministériels.

En effet, le souci du bien-être familial s'est manifesté dans nombre de domaines relevant notamment du département des Finances, de celui des Communications, du Travail et de la Prévoyance Sociale, de la Justice, de l'Instruction Publique, de la Défense Nationale et de l'Intérieur.

Rechercher dans les textes légaux et réglementaires, ressortissant aux divers départements ministériels, les avantages directs ou indirects accordés aux familles, serait un travail de longue haleine, impossible à terminer avant la

van lange duur en onmogelijk te beëindigen vóór het opstellen van het verslag over de begrotingen voor 1950 en 1951 van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Men mag als deel uitmakende van deze voordelen aanstippen : voor het departement van Financiën : de verminderingen van belastingen wegens gezinslasten; voor het departement van Verkeerswezen : de verminderingen op het spoor voor kroostrijke gezinnen; voor het departement van Arbeid en Sociale Voorzorg : de gezinsvergoedingen; voor het departement van Openbaar Onderwijs : het Studiefonds van de Bond der Kroostrijke Gezinnen; voor de departementen van Landsverdediging en Binnenlandse Zaken : de vrijstelling van dienst van de eerst opgeroepen van gezinnen met ten minste 6 kinderen.

Wat mijn departement betreft dient vooreerst aangestipt het invoeren van een postnatale toelage. (Besl. van de Regent dd. 5 Juni 1948). Het doel van deze vergoeding is de jonge moeders er toe aan te zetten regelmatig een zuigelingenconsultatie te bezoeken en hun kinderen zelf te voeden.

Op de tweede plaats dient vermeld het inrichten van de familiale hulp. Deze nieuwe vorm van maatschappelijk hulpbetoon ten voordele van de gezinnen heeft een reglementering verkregen houdende aanneming en subsidiëring van de diensten van familiale hulp. (Besluit van de Regent dd. 1 Maart 1949).

Sedert het van kracht worden van dit besluit beloopt de aan deze diensten toegekende toelagen de som van 1.858.797 frank.

Er dient opgemerkt dat deze diensten meer en meer uitbreiding nemen.

In de derde plaats, verstrekt het departement toelagen aan de groeperingen die regelmatig voordrachten, cursussen en studiedagen inrichten met het doel de gezinsopvoeding te bevorderen en de ontplooiing van het gezinsleven ten goede te komen. Het besluit van de Regent dd. 23 Mei 1949 reglementeert deze vorm van gezinsopvoeding en heeft toegestaan aan de verschillende groeperingen een toelage toe te kennen tot een bedrag van 825.200 frank.

In de vierde plaats, zal het Koninklijk besluit dd. 27 December 1950 toelaten de diensten voor verzorging aan huis, die een gezinsbedrijvigheid ontwikkelen, aan te moedigen.

In laatste instantie heeft mijn departement een ontwerp van Koninklijk besluit uitgewerkt met het inzicht de vormingscentra voor familiale helpsters die aan de diensten voor familiale hulp het tot het uitoefenen hunner sociale taak onontbeerlijk personeel verschaffen, aan te nemen en te subsidiëren. In afwachting van het van kracht worden van dit besluit werd reeds aan de verschillende centra een forfaitaire toelage verleend van 1.146.449 frank.

Op het stuk van de huisvesting zijn de voordelen van familiale aard de volgende :

1. — Aanvullende premiën aan de particuliere bouwers van bescheiden woningen en aan de kopers van huizen verkocht door de maatschappijen aangegenomen door de N. M. G. W., de N. M. K. L. E., door de gemeenten en commissies van Openbare Onderstand. — Wet van 29 Mei 1948. — Besluiten van de Regent van 12, 14 en 16 Augustus 1948.

De basispremiën van 22.000, 24.200 en 26.400 frank, volgens de in aanmerking genomen gemeente, worden met 20 % verhoogd voor ieder kind ten laste van het gezins-hoofd.

De begrotingskredieten in zake premiën zijn respectievelijk : 190 miljoen voor 1948; 250 miljoen voor 1949; 825 miljoen voor 1950; 400 miljoen voor 1951.

De statistieken wijzen uit dat de gemiddelde basispremie 23.000 frank beloopt, terwijl de gemiddelde gemodificeerde

rédaction du rapport sur les budgets 1950-1951 du Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Comme faisant partie de ces avantages, on peut citer pour le département des Finances, les réductions d'impôts pour charge de famille; pour le département des Communications, les réductions sur les transports pour les familles nombreuses; pour le département du Travail et de la Prévoyance sociale, les allocations familiales; pour le département de l'Instruction Publique, le Fonds d'étude de la Ligue des Familles Nombreuses; pour les départements de la Défense Nationale et de l'Intérieur, les libérations de service pour les premiers appelés de familles d'au moins 6 enfants.

En ce qui concerne mon département, il y a lieu de citer, en premier lieu, l'institution d'une allocation postnatale (arrêté du Régent du 5 juin 1948). Le but de l'allocation est de stimuler les jeunes mères à fréquenter régulièrement une consultation de nourrissons et à allaiter leurs enfants.

En second lieu, on doit citer l'organisation de l'aide familiale. Cette nouvelle forme de service social en faveur des familles a reçu une réglementation visant l'agrégation et la subvention de ces services (arrêté du Régent du 1er mars 1949).

Depuis l'entrée en vigueur de cet arrêté, le montant des subsides alloués aux services d'aide aux Familles s'élève à 1.858.797 francs.

Il est à remarquer que ces services prennent de plus en plus d'extension.

En troisième lieu, le département subventionne les groupements qui organisent régulièrement des cours, des conférences et des journées d'étude en vue de promouvoir l'éducation familiale et de favoriser l'épanouissement de la vie familiale. L'arrêté du Régent du 23 mai 1949 réglemente cette forme d'éducation familiale et a permis d'octroyer à ces divers groupements de recevoir un subside se montant à 825.200 francs.

En quatrième lieu, l'arrêté royal du 27 décembre 1950 permettra d'encourager les services de soins à domicile qui développent une activité familiale.

En dernier lieu, mon département a élaboré un projet d'arrêté royal permettant l'agrégation et l'octroi de subventions aux centres de formation d'aides familiales qui fournissent aux services d'aide aux familles le personnel indispensable à l'exercice de leur tâche sociale. En attendant l'entrée en vigueur de cet arrêté, un subside forfaitaire de 1.146.449 francs a déjà été accordé aux divers centres.

Dans le domaine du logement, les avantages d'ordre familial sont les suivants :

1. — Primes supplémentaires aux particuliers, constructeurs d'habitations modestes et aux acheteurs de maisons vendues par les sociétés de construction agréées par la S. N. C. L. O. M., par la S. N. P. P. T., par les communes et commissions d'assistance publique. — Loi du 29 mai 1948. — Arrêtés du Régent des 12, 14 et 16 août 1948.

Les primes de base de 22.000, 24.200, 26.400 francs, selon le classement de la commune considérée, sont majorées de 20 % pour chacun des enfants à charge du chef de famille.

Les crédits budgétaires en matière de primes s'élèvent respectivement à : 190 millions de francs pour 1948; 250 millions de francs pour 1949; 825 millions de francs pour 1950; 400 millions de francs pour 1951.

Les statistiques établissent, d'autre part, que la prime de base moyenne s'élève à 23.000 francs, tandis que la prime

premie 31.000 frank bedraagt. De belangrijkheid van de voordelen aan de gezinnen toegekend heeft op het systeem volgende weerslag : 25,80 % van de uitgekeerde bedragen, hetzij, per begrotingsjaar :

1948	fr.	49.020.000
1949		64.500.000
1950		257.800.000
1951		103.200.000

2. — *Hypothecaire leningen met verminderde interest voor de kroostrijke gezinnen die een kleine eigendom verwerven.*

Wet dd. 15 April 1949; besluiten van de Regent van 18 Mei en 1 Juni 1949.

Leningen door het « Woningfonds van de Bond der Kroostrijke Gezinnen van België », aan de mingevoede gezinshoofden met ten minste 4 kinderen ten laste, toegekend.

De rentevoet van deze leningen bedraagt van 2,50 % tot 0,50 %, volgens het aantal kinderen ten laste.

De Staat neemt de jaarlijkse interest (3,50 %) der door het Fonds aangegane leningen ten laste. Deze dient, zodra zijn financiële toestand in evenwicht zal zijn, als tegenprestatie aan de Schatkist een bedrag te storten van 0,75 %.

De door de Staat te dragen interest belooft :

271.000 frank voor 1949;
5.331.000 frank voor 1950;
14.000.000 frank (voorzien voor 1951).

De begrotingskredieten ten dien einde uitgetrokken zijn:

3.250.000 frank, gewone begroting voor 1950.
16.500.000 frank, gewone begroting voor 1951.

3. — *Fiscale bepalingen.*

Vermindering van de grondbelasting wegens gezinslasten.

Samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen.

Het Gezinshoofd dat op 1 Januari van het belastingjaar ten minste 3 kinderen ten laste heeft bekomt een vermindering van 7 % voor ieder kind ten laste op dezelfde datum. Deze vermindering slaat alleen op een enkel onroerend goed, aan te wijzen door de belastingplichtige die het bewoont.

Deze vermindering slaat zowel op de hoofdsom als op de opcentimes.

De financiële terugslag van deze bepaling kan moeilijk geschat worden.

4. — Vermindering ten voordele van mingevoede personen, hoofden van een kroostrijk gezin, huurders van huizen gebouwd door bouwmaatschappijen aangenomen door de N. M. G. W.

Koninklijk besluit van 5 Februari 1950.

De huurverminderingen, aldus door de aangenomen maatschappijen verleend, worden als volgt berekend :

20 % voor 3 kinderen ten laste;
30 % voor 4 kinderen ten laste;
40 % voor 5 kinderen ten laste;
50 % voor 6 kinderen en meer ten laste.

Op dit ogenblik zijn er ongeveer 10.000 personen die deze vermindering genieten.

modalisée moyenne s'élève à 31.000 francs. Le coût de l'incidence familiale donnée au système ressort en conséquence à 25,80 % des sommes dépensées, soit, par exercice budgétaire :

1948	fr.	49.020.000
1949		64.500.000
1950		257.800.000
1951		103.200.000

2. — *Prêts hypothécaires à taux réduit aux familles nombreuses accédant à la petite propriété.*

Loi du 15 avril 1949; arrêté du Régent des 18 mai et 1er juin 1949.

Prêts consentis par le « Fonds du Logement et de la Ligue des Familles nombreuses de Belgique » aux chefs de famille peu aisés et ayant au moins 4 enfants à charge.

Le taux d'intérêt des prêts sera de 2 1/2 % l'an à 1/2 % selon le nombre d'enfants à charge.

L'Etat prend à charge l'intérêt annuel (3,50 %) des emprunts contractés par le Fonds; celui-ci a en contrepartie à verser au Trésor, dès que sa situation financière sera équilibrée, une quotité de 0,75 %.

L'intérêt à supporter par l'Etat représente :

271.000 francs pour l'année 1949;
5.331.000 francs pour l'année 1950;
14.000.000 de francs (prévision pour l'année 1951).

Les crédits budgétaires prévus pour cet objet sont de :

3.250.000 francs, budget ordinaire de 1950.
16.500.000 francs, budget ordinaire de 1951.

3. — *Dispositions fiscales.*

Réduction de l'impôt foncier en raison des charges de famille.

Lois coordonnées sur les impôts sur les revenus.

Le chef d'une famille comptant au moins 3 enfants au 1er janvier de l'année d'impôt obtient une réduction de 7 % par enfant à sa charge à la même date. La réduction ne porte que sur un seul immeuble à désigner par le redevable qui l'occupe.

La réduction s'étend tant au principal de l'impôt qu'aux additionnels.

L'incidence financière de cette disposition peut difficilement être évaluée.

4. — Réduction de loyer au profit des personnes peu aisées, chefs de familles nombreuses, locataires de maisons édifiées par les sociétés de construction agréées par la S. N. H. B. M.

Arrêté royal du 5 février 1930.

Les remises de loyer ainsi consenties par les sociétés agréées sont calculées à raison de :

20 % pour 3 enfants à charge;
30 % pour 4 enfants à charge;
40 % pour 5 enfants à charge;
50 % pour 6 enfants à charge et plus.

Il existe actuellement quelque 10.000 bénéficiaires de ces réductions.

27e VRAAG :

Blijft de technische inspectie van de normaalleergangen niet verbonden aan het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, zodat alleen de kredieten voorzien voor deze leergangen zouden overgaan naar het Ministerie van Openbaar Onderwijs?

ANTWOORD :

Sedert 1949 inspecteert het departement de normaalleergangen voor lichamelijke opvoeding niet meer, ingevolge de afschaffing, sindsdien, van de toegekende subsidie.

28^e VRAAG :

Welk is het huidig statuut voor de exploitatie van het Rijksdomein te Hofstade?

Wat schikt de Regering in de toekomst te doen?

ANTWOORD :

De exploitatie van het Rijksdomein te Hofstade werd voor het grootste gedeelte, door middel van aanbesteding, toevertrouwd aan het privaat initiatief.

Het departement staat nog in voor de invordering van de inkomrechten, de rechten ten laste van de visvangst en de verhuring van het kampeerterrein.

Het toezicht op de exploitatie alsook het algemeen beheer van het Domein worden verzekerd door een beheerder bijgestaan door enkele beambten, die naargelang van de seizoenbehoeften worden aangeworven.

Voor de toekomst onderzoekt het departement een exploitatieformule die door de Regering gebeurlijk zou kunnen voorgesteld worden.

27e QUESTION :

L'inspection technique des cours normaux ne reste-t-elle pas rattachée au Ministère de la Santé Publique et de la Famille, de sorte que seuls les crédits prévus pour l'organisation de ces cours passeraient au Département de l'Instruction Publique?

RÉPONSE :

Depuis 1949, le département n'inspecte plus les cours normaux d'éducation physique en raison de la suppression, depuis lors, du subside qu'il leur octroyait.

28e QUESTION :

Quel est le statut actuel pour l'exploitation du Domaine de l'Etat à Hofstade?

Que compte faire le Gouvernement dans l'avenir?

RÉPONSE :

L'exploitation du Domaine de l'Etat à Hofstade a été confiée pour sa plus grande partie à l'initiative privée, par voie d'adjudication.

La perception des droits d'entrée et des droits de pêche, ainsi que la location du terrain de camping, reste confiée au département.

La surveillance de l'exploitation ainsi que l'administration générale du Domaine sont assurées par un gestionnaire assisté de quelques agents recrutés selon les nécessités saisonnières.

Pour l'avenir, le département examine la formule d'exploitation qui serait susceptible d'être proposée au Gouvernement.